

نمایشگاه شماره سه

۱۸ اردیبهشت ماه ۱۴۰۵ EXHIBITION #3

08MAY2026

16:00-20:00 pm

ساعت ۱۶ تا ۲۰

■ پیوند هنر و صنعت / فرش

THE FUSION OF
ART AND INDUSTRY/ CARPET

■ کیوریتور: پگاه بهروزفر

CURATOR: PEGAH BEHROOZFAR

فرح ابوالقاسم / شهیار احمدی /

یعقوب امدادیان / رضا باباجانی / رضا بانگیز /

پیمان پورحسین / مهدی حسینی / همایون سلیمی /

ابولفضل شاهی / بیژن صیفوری / رضا عابدینی / فرهاد فزونی /

مجید کاشانی / ژیل کامیاب / احمد نصرالهی / رضا هدایت /

کارخانه هنر لیکه

در گویش محلی، «لیکه» به معنای گندم تازه جوانه زده است؛ نمادی از رویش، تازگی و زندگی. کارخانه هنر لیکه نیز درست با همین نگاه شکل گرفته است؛ فضایی مستقل در دل یک منطقه صنعتی که در آن، هنر و صنعت در هم می آمیزند تا تجربه هایی نو و ماندگار پدید آید.

کارخانه هنر لیکه در دل یک کارخانه فرش قدیمی در شهرک صنعتی امیرکبیر کاشان متولد شده است؛ جایی که سوله‌ها و فضاهای بلااستفاده با تغییر کاربری، جان تازه گرفته‌اند تا میزبان جریان‌های نو باشند. طراحی معماری این مجموعه در دفتر مهندسی دگرش و به دست مهندس محمدرضا عزیزی در تابستان ۱۴۰۳ به پایان رسید و ساخت آن با نظارت تیم معماری ایشان انجام شد.

ما باور داریم که هنر می‌تواند الهام‌بخش باشد، اندیشه را برانگیزد و پیوندهای انسانی را تقویت کند. در کارخانه هنر لیکه تلاش می‌کنیم بستری برای گفت‌وگو و همکاری میان هنرمندان و صنعتگران بسازیم؛ جایی که خلاقیت در کنار کارایی معنا پیدا کند و ظرفیت‌ها به واقعیت بدل شوند. ادغام صنعت با هنر، ابزارها و امکانات تازه‌ای برای بیان ایده‌ها در اختیار هنرمندان قرار می‌دهد و در عین حال بازتابی از حضور پررنگ فناوری و صنعت در هنر معاصر است.

هدف ما ایجاد یک اکوسیستم پویا و منعطف است تا هنرمندان بتوانند ایده‌های خود را در فضایی باز و خلاقانه پرورش دهند. ما به دنبال شکل‌دادن شبکه‌های انسانی تازه، رونق بخشیدن به حرفه هنرمندان، ترغیب صاحبان صنایع به توجه بیشتر به هنر و ایفای نقش در بهبود سیمای شهری هستیم.

نمایشگاه
شماره سه

در این پروژه، می‌توان به این تأمل بازگشت که در وضعیت پیشاسرمایه‌داری، هنرمند و کارگر یدی در یک ردیف می‌ایستادند و صنعتگر، آن کارگر خلاق، از جایگاهی شایسته و درخور برخوردار بود؛ جایگاهی که از رهگذر مهارت، ابتکار و کاربستِ خلاقانه‌ی دست و ذهن تکوین می‌یافت. آن‌گونه که گستانه اشاره می‌کند، "هنرمند و کارگر در زیر علامت رادیکال به اشتراکاتی بنیادین می‌رسند؛ اشتراک در آفرینش، در رنج ساختن و در دلمشغولی تحقق معنا در ماده."

این پروژه با الهام از منطق بافت شکل گرفته است؛ جایی که اجزای منفرد، در هم‌نشینی با یکدیگر، به جمع بدل می‌شوند. به این ترتیب، نمایشگاه پیش‌رو استعاره‌ای است از تجربیات فردی که در بستری مشترک، به امکانِ اعتلا دست پیدا می‌کنند؛ هنر اگر معطوف به زمانه‌ی خود باشد، قریب به یقین باید در نسبت با رسانه‌ها و امکان‌های اکنون تکوین یابد؛ جایی که معنا، در گستره‌ای سیال، میان ماده، ذهن و تجربه جریان پیدا می‌کند و به تدریج، به افقی ماندگار نزدیک‌تر می‌شود.

رابطه‌ی هنر و صنعت، در سیر تغییر و تحول خود، همواره واجد همین پیچیدگی و لایه‌مندی بوده است. در گذشته، صنعتگران با قلم‌اندازی استادانه در خلق فرش، منسوجات و دیگر اقلام، حساسیت‌های هنری را در بطنِ کاربست‌های روزمره متجلی می‌کردند. این آثار، اگرچه از منطق تولید انبوه فاصله داشتند، اما به مثابه گنجینه‌ای تبارمند، در اقتصاد و زیست فرهنگی جوامع نقش‌آفرینی می‌کردند. قالی‌بافی در ایران نمونه‌ای شاخص از این ساحت است؛ عرصه‌ای که در آن، نقش‌مایه‌ها و طرح و رنگ‌آمیزی اصیل، در طی زمان تکوین یافته و به احیا و بازآفرینی میراثی ماندگار انجامیده‌اند. فرش، نه فقط یک شیء کاربردی، بلکه روایتگر تاریخ و حامل لایه‌هایی از معنا و زیست بوده است. شاید همیشه فرش در ذهن ما همچنان با تعریفی سنتی و تثبیت‌شده تداعی شود؛ ابژه‌ای آشنا که کارکرد آن از پیش معلوم است. آنچه در این نمایشگاه رخ می‌دهد، فاصله‌گیری مصمم‌تر از همین تصور است. این آثار، نه فرش به معنای متعارف آن، بلکه ابژه‌هایی هستند برای پهن شدن در گستره‌ی زیست امروز، در خانه، اتاق یا فضای کار، بی‌آن‌که الزاماً در همان چارچوب‌های پیشین تعریف شوند.

نمایش شماری سه «کارخانه‌ی هنر لیکه» تلاشی است برای بازاندیشی در مرزهای میان هنر و صنعت؛ جایی که تولید صنعتی نه صرفاً به عنوان فرآیندی کاربردی، بلکه به مثابه بستری برای خلق معنا و بیان هنری در نظر گرفته می‌شود. این پروژه با تمرکز بر صنعت فرش ماشینی، به عنوان یکی از محصولات پرکاربرد، امکان‌های نوینی را برای هم‌افزایی هنر و طراحی معاصر با فرآیند تولید انبوه فرش ماشینی جستجو می‌کند.

در این پروژه، فرش ماشینی از جایگاه صرفاً تولیدی خود فاصله می‌گیرد و به عنوان یک مدیوم هنری بازتعریف می‌شود؛ ابزاری که محدودیت‌های فنی آن، به بخشی از فرآیند خلق اثر تبدیل شده است. این جابه‌جایی نگاه، امکان شکل‌گیری آثاری را فراهم می‌کند که در مرز میان یکتایی اثر هنری و قابلیت تکثیر مکانیکی/صنعتی قرار می‌گیرند و از منظر کیوریتوریال، این پروژه نه فقط نمایش مجموعه‌ای از آثار، بلکه ایجاد یک میدان تعاملی میان هنرمندان و صنعت‌گران است؛ جایی که دانش فنی و خلاقیت هنری در هم تنیده می‌شود. این هم‌نشینی، علاوه بر ایجاد ارزش افزوده برای محصول، امکان معرفی هنر به مخاطبانی گسترده‌تر را فراهم می‌آورد و مسیرهای تازه‌ای برای حضور هنرمندان در عرصه‌های غیرگالری‌محور می‌گشاید.

«پیوند هنر و صنعت» در نهایت، تلاشی است برای آن‌که هنر در متن زندگی روزمره جریان یابد.

پگاه بهروزفر

پگاه بهروزفر

(متولد ۱۳۵۷، تهران، ایران)

پروژه‌ی «دایرکت ویژن» در ۲۲ نمایشگاه گروهی در مدیوم‌های متنوع و با رویکرد بررسی انتقال تجربه دیدن از فضای مجازی به فضای فیزیکی نمایشگاه، شامل ۱۲۰ آرتیست، که در نمایشگاه‌های عکس این پروژه بیش از ۸۰۰ عکس به نمایش گذاشته شد و همچنین نمایشگاه «پلکان؛ کودک، هنر، آموزش» پروژه‌ای درباره کودکی و هنر کودک با همکاری انجمن نقاشان ایران در خانه هنرمندان و نمایشگاه «حروف رنگی» در بنیاد العویس دبی اشاره کرد.

او در حوزه پژوهش و تولید محتوا نیز حضوری مستمر داشته و با انتشار مقالات، انجام گفت‌وگوهای تخصصی و مدیریت پروژه «رادیو پیوست»، بستری برای گفت‌وگو درباره هنر معاصر، اقتصاد هنر، آموزش و کیوریتوری در ایران فراهم کرده است.

پگاه بهروزفر کیوریتور، پژوهشگر و مدیر هنری است. او دانش آموخته‌ی آمار از دانشگاه علامه طباطبائی بوده و پس از فعالیت در حوزه تحلیل داده و گذراندن دوره‌های کیوریتوریال از سال ۱۳۹۴ به هنرهای تجسمی روی آورده است. بهروزفر با تمرکز بر پروژه‌های میان‌رشته‌ای، به پیوند میان هنر، جامعه و بسترهای معاصر نمایشگاهی می‌پردازد. عموماً پروژه‌های او در قالب کیوریتوریال اجتماعی و متد آرام (فرآیند زمان‌مند) است. او بیش از ۷۰ نمایشگاه و ۱۰۰ گفت‌وگو حرفه‌ای با هنرمندان و صاحب نظران در حوزه تجسمی داشته است. از مهم‌ترین فعالیت‌های او می‌توان به کیوریتوری نمایشگاه‌هایی چون «کارگران» در موزه عکسخانه شهر، با رویکرد مستند اجتماعی درباره بازنمایی زیست کارگری و نسبت آن با رسانه و روایت‌های عمومی و

■ فهرست هنرمندان به ترتیب حروف الفبا

فرح ابوالقاسم / شهریار احمدی / یعقوب امدادیان / رضا باباجانی /
رضا بانگیز / پیمان پورحسین / مهدی حسینی / همایون سلیمی /
ابولفضل شاهی / بیژن صیفوری / رضا عابدینی / فرهاد فزونی /
مجید کاشانی / ژيلا کامياب / احمد نصرالهی / رضا هدایت /

فرح ابوالقاسم

(متولد ۱۳۳۹، تهران، ایران)

مطالعاتی موزه‌ها را دید و نقاشی کرد اما بیشترین آموزش برای او زندگی در میان مردم و مطالعه‌ی زیبایی‌شناسی شهری بود که در هر گوشه و کنار قابل دیدن و لمس بود. در این سفر بیشتر از جریان زندگی آموخت تا موزه‌ها. در همین زمان جایزه نفر اول را از شهرداری منطقه پنجم پاریس دریافت کرد و دو نمایشگاه انفرادی و دو نمایش گروهی برپا کرد. او در طول فعالیت هنری خود تجربه‌ی برگزاری نمایش رادر کشورهای مختلف مانند فرانسه، چین، کانادا و آمریکا، انگلستان، سوئد و بلژیک، دبی، عمان و سینی کسب کرد. او تاکنون در بیش از ده نمایش انفرادی و پنجاه نمایش گروهی شرکت کرده است. آثاری در موزه هنرهای معاصر تهران، موزه امام علی، موزه بانک پاسارگاد و موزه شرکت ویتزور اند نیوتن انگلستان نگهداری می‌شود، و تجربه‌ی شرکت در سه دوره از حراج تهران را در کارنامه خود دارد.

فرح ابوالقاسم پس از اتمام تحصیلات در رشته نقاشی در سال ۱۳۶۷ فعالیت حرفه‌ای خود را با برگزاری اولین نمایش در گالری سحون آغاز کرد. پس از آن در کنار نقاشی به تدریس طراحی در آموزشگاه‌های خصوصی و دانشگاه آزاد مشغول شد اما روند تدریس با روحیه او سازگار نبود و پس از مدتی تدریس را کنار گذاشت و تمام وقت به خلق آثار هنری پرداخت. تجربه‌های مختلف به دست آورد، با مواد و مصالح گوناگونی چون خمیر کاغذ آشنا شد و کار با فلزاتی چون برنج و نقره را آموذ، به حجم روی آورد، ارایه‌هایی با نقره و چوب و شیشه ساخت و چیدمان و فضاسازی با نور و موسیقی را تجربه کرد اما در این میان بیشترین دلبستگی‌اش نقاشی بود. در سال ۲۰۰۰ بعنوان هنرمند برگزیده شرکت ویتزور انتخاب شد و در سال ۲۰۰۲ یکسال را در شهرک بین‌المللی هنرها (سیتة دز آرت) در پاریس گذراند. در این سفر

۲۰۰ x ۲۰۰ سانتی متر / تراکم: ۲۵۵۰ / تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی ۴/ نسخه

فرح
ابوالقاسم

شهریار احمدی

(متولد ۱۳۵۸، کرمانشاه، ایران)

شهریار احمدی نقاش معاصر ایرانی است که فعالیت هنری خود را با خوشنویسی به صورت خودآموخته آغاز کرد. او از سال ۱۳۷۲ با ورود به هنرستان هنرهای تجسمی پسران کرمانشاه به صورت حرفه‌ای وارد عرصه هنر شد و نخستین نمایشگاه گروهی خود را در سال ۱۳۷۵ برگزار کرد. احمدی تحصیلات خود را در دانشگاه هنر تهران ادامه داد و موفق به دریافت مدرک کارشناسی در سال ۱۳۷۶ و کارشناسی ارشد نقاشی در سال ۱۳۸۰ شد.

در سال ۱۳۷۴ جایزه اول محیط زیست ژاپن را کسب کرد و در سال ۱۳۸۶ نیز موفق به دریافت جایزه و تندیس دوسالانه بین‌المللی نقاشی جهان اسلام شد. تاکنون بیش از ۱۵ نمایشگاه انفرادی در شهرهایی چون تهران، زوریخ، لوسرن، دبی، استانبول و مارابلا برگزار کرده و در بیش از ۱۵۰ نمایشگاه گروهی در کشورهای مختلف از جمله ایران، سوئیس، فرانسه، انگلستان، ایالات متحده آمریکا، ترکیه، امارات، ژاپن، ونزوئلا،

لبنان، کویت، آلمان، چین، ایتالیا و اسپانیا حضور داشته است. حضور در بینال ونیز (۲۰۱۵) و قرار گرفتن در میان ۵۰۰ هنرمند برتر جهان (۲۰۲۱)، در کنار نمایش آثار در شوی زمستانی برند «والنتینو»، بخشی از فعالیت‌های بین‌المللی اوست. آثار احمدی که اغلب در ابعاد بزرگ خلق می‌شوند، در حراجی‌های معتبری چون کریستیز، ساتبیز و بونامز ارائه شده و در آرترهای بین‌المللی نیز به نمایش درآمده‌اند. آثار او در مجموعه‌های خصوصی و دولتی معتبر و برخی موزه‌ها نگهداری می‌شود و مورد توجه نشریات داخلی و بین‌المللی همچون نیویورک تایمز، کانواس، بازار و اسنشیال قرار گرفته است. کتاب مجموعه آثار او توسط انتشارات بین‌المللی SKIRA با کیوریتوری پروفیسور مارکو منه‌گوتزو منتشر شده است. شهریار احمدی از نقاشان جریان‌ساز و تأثیرگذار معاصر به‌شمار می‌رود.

۴۰۰ x ۳۰۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

یعقوب امدادیان

(متولد ۱۳۲۷، تبریز، ایران)

ایفا کرده است. او بیشتر به عنوان یک هنرمند انتزاعی فیگوراتیو شناخته می‌شود که از بوم‌های خود برای کاوش در خلوص فرم، رنگ و توازن در فضای وسیع استفاده می‌کند. اگرچه در درجه اول به عنوان یک نقاش منظره شناخته می‌شود اما رویکرد او به دور از تعاریف متعارف و سنتی آن است. علاقه عمیق او به طبیعت، که ریشه در دوران کودکی‌اش در دشت‌های باز حومه تبریز و سفر در مناظر متنوع ایران دارد، الهام‌بخش هندسه هنری منحصر به فرد او بوده است. مناظر باز - چه مزارع کشاورزی، چه دشت‌های سبز یا زمین‌های کویری و خشک - تأثیر زیادی بر حس فضا و ترکیب‌بندی او داشته‌اند. استفاده از او از هندسه و رنگ، نقاشی

نقاش، عکاس، چاپگر، کیوریتور و متخصص هنر ایرانی شناخته شده که در سال ۱۳۵۳ مدرک لیسانس نقاشی خود را از دانشکده هنرهای تزئینی تهران دریافت و بعداً در ادامه در سال ۱۳۵۵ با مدرک کارشناسی ارشد طراحی گرافیک از همان دانشکده فارغ التحصیل می‌شود. او همچنین سابقه سالها فعالیت و پژوهش در زمینه شناخت و معرفی هنر مدرن و معاصر ایران را به عنوان کارشناس و مدیر هنری مراکز و مجموعه‌های مختلف خصوصاً موزه هنرهای معاصر تهران را نیز در کارنامه خود به یادگار دارد.

یعقوب امدادیان به عنوان یکی از چهره‌های پیشرو در جنبش مدرنیسم خاورمیانه، نقش مهمی در شکل‌گیری هنر معاصر ایران

۳۰۰ x ۳۰۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: بهار ۱۴۰۵ / فرش ماشینی / از مجموعه کویر / ۴ نسخه

یعقوب امدادیان

نظر می‌رسد و همزمان نیز نگاهی از بالا و دید پرنده را نسبت به موضوع و زمین دارد. در امتداد بالای نقاشی‌های او، اشکال کوچک - درختان، ساختمان‌ها، شاید انسان‌ها - اغلب ظاهر می‌شوند، گویی در دوردست شناورند. این عناصر با زمینه‌های بزرگ و غالب رنگ خالص از بیننده جدای می‌شوند و حس وسعت و عمق را ایجاد می‌کنند.

آثار او در موزه‌هایی مهم و همچنین مجموعه‌های معتبر خصوصی و عمومی نگهداری می‌شوند و میراث او را به عنوان یک چهره محوری در هنر مدرن ایران و خاورمیانه حفظ می‌کنند.

سنتی منظره را به بیانی مدرن و انتزاعی تبدیل می‌کند و این مناظر را با انتزاع متمایزی که بر ساختار و فضا بیش از واقع‌گرایی تأکید دارد، بازتفسیر می‌کند. نقاشی‌های یعقوب امدادیان، منظره‌ای انتزاعی هستند که در آن‌ها فضاهای وسیع با اشکال خالص و تنوع رنگ تعریف می‌شوند. ترکیب‌بندی‌های او، به ویژه در رویکردشان به چیدمان فضایی، الگوی بصری مینیاتورهای ایرانی را به یاد می‌آورند. برخلاف استفاده غربی از پرسپکتیو که به نقطه گریز و ناپدید شدن منجر می‌شود، امدادیان فضا را به شیوه‌ای مشابه مینیاتورهای ایرانی مرتب می‌کند: هرچه مکان دورتر باشد، در ترکیب‌بندی بالاتر به

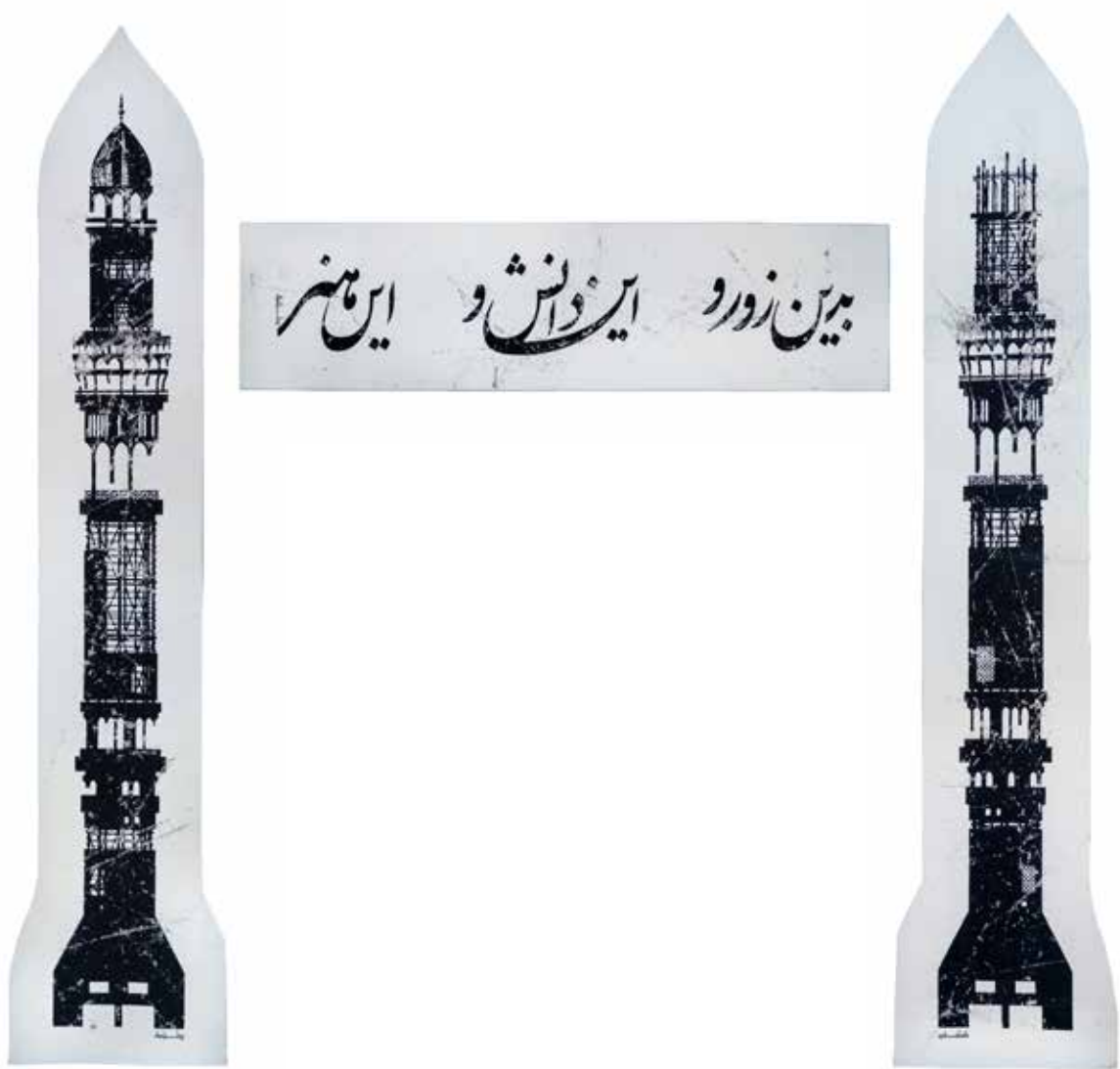

رضا باباجانی

(متولد ۱۳۵۷، تهران، ایران)

او همچنین در نمایشگاه‌ها و کتاب‌های متعدد در زمینه معرفی طراحی و تایپوگرافی معاصر ایران معرفی شده است؛ از جمله:
ویرترین: ۳۵ سال طراحی جلد معاصر ایران ادوراز نزدیک (بلژیک) | طراحی شرقی (ایتالیا) | پروژه گروهی پوستریهای گالری طراحان آزاد در دانشگاه آمریکایی لبنان و گالری هینترلند (اتریش) | مضحکه، پروژه پوستر سیاتل - هاوانا - تهران | موج نوگرافیک ایران در دانشگاه سن متئو (کالیفرنیا) | نام و نشان ایرانی، ۱۰۰ نشانه نوشته فارسی از ۱۰۰ طراح معاصر ایرانی (مسکو) | ایران معاصر: مجموعه پوستر ۳۵ (انتشارات لارس مولر) | اشعربصری (سوئیس) | اپیکر نوشت‌ها (آلمان).

فعالیت خود را از سال ۱۳۷۷ با تصویرسازی برای مجلات و روزنامه‌ها آغاز کرده و امروز به عنوان طراح، مدیر خلاقیت و هنرمند تجسمی، با پروژه‌های فرهنگی-هنری، گالری‌ها و انتشارات معتبر داخلی و بین المللی همکاری می‌کند. تمرکز و فعالیت او بر اساس مطالعه، طراحی و بررسی خط فارسی در بستر فرهنگ و هویت ایرانی، پروژه‌های نوشتار محور، طراحی کتاب و هویت دیداری می‌باشد.
مجموعه‌ای از پوستریهای او در آرشیو دائمی موزه هنرهای دکوراتیو پاریس، مجموعه دائمی موزه گشتالتونگ زوریخ، موزه پوستر ویلانو لهستان و موزه طراحی گرافیک ایران نگهداری می‌شود. آثار

لت اول: ۴۸۰ x ۱۰۰ سانتی متر / لت وسط: ۳۰۰ x ۷۵ سانتی متر / لت سوم: ۴۸۰ x ۱۰۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: بهار ۱۴۰۵ / فرش ماشینی ۴ / نسخه

رضا باباجانی

باورهراسی: ۲

نشانه‌ای از قدرت نهادی و تهدید پنهان. این هم‌آمیزی، مرز میان امر قدسی و سازوکارهای قدرت را به چالش می‌کشد. باورهراسی، شامل طراحی و ساخت قطعاتی است که در مدیوم‌های متنوع و با همکاری صنعتگران، پیشه‌وران و استادکاران شکل گرفته است. تولید این اثر توسط ماشین فراتر از یک مدیوم، روش کار است؛ «بافتن» توسط ماشین در اینجا نوعی ادغام و درهم‌تنیدگی تناقض‌ها در زیست روزمره است و تکرار گره‌ها و گذر تار و پود، همچون فرآیندی برای ثبت عمل می‌کند. این اثر، قطعه دوم از این مجموعه و در کارخانه هنر لیکه تولید شده است.

رضا باباجانی / اردیبهشت ۱۴۰۵

در اینجا «فوبیا» نه به عنوان یک برچسب و تشخیص بالینی؛ بلکه یک چارچوب مفهومی برای توصیف واکنش‌های آموخته‌شده‌ی بدن در مواجهه با نشانه‌های قدرت است. باورهراسی، تلاشی است برای ثبت پاسخ‌های بدنی به شرایط ایدئولوژیک؛ جایی که ترس و پذیرش نه به عنوان انتخاب، بلکه به مثابه سازگاری‌های ناخواسته و هم‌زمان شکل می‌گیرند. این مجموعه از تجربه‌ی زیسته در بستری مذهبی - ایدئولوژیک آغاز می‌شود و بر رد، اثر و تکرار آنچه پس از مواجهه‌ی طولانی در بدن باقی می‌ماند تمرکز دارد. فرم عمودی اثر، دو ساختار آشنا را در یک شمایل واحد ادغام می‌کند: مناره به عنوان نماد فراخوان و اقتدار معنوی، و موشک به عنوان

بین زورو ایر

لت اول: ۱۰۰ x ۴۸۰ سانتی متر / لت وسط: ۷۵ x ۳۰۰ سانتی متر / لت سوم: ۱۰۰ x ۴۸۰ سانتی متر /
تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: بهار ۱۴۰۵ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

نیش و این مهر

رضا بانگیز

(متولد ۱۳۱۶، تهران، ایران)

نمایشگاه‌های گروهی در موزه‌های هنرهای معاصر در ایالات متحده و کانادا و نیز در آتن و لندن به نمایش درآمده‌اند. در کارنامه هنری او، دریافت بورس‌های هنری از انگلستان، اروپا و پاریس و همچنین برگزیده شدن در بی‌ینال‌های مهم هنری تهران و آسیا دیده می‌شود. وی در بی‌ینال دوم موفق به کسب مدال زرین و در بی‌ینال سوم نیز به‌عنوان هنرمند برگزیده معرفی شده است. اجرای آثار سفالی در موزه پورتسموث آمریکا و خلق نقش برجسته‌هایی برای متروی تهران، از دیگر دستاوردهای شاخص او به‌شمار می‌آیند. در کنار فعالیت‌های حرفه‌ای، بانگیز حضوری پررنگ در حوزه آموزش

رضا جامیون بانگیز از هنرمندان پیشکسوت هنرهای تجسمی ایران است که در حوزه‌های نقاشی، سرامیک و آموزش هنر فعالیت‌های گسترده و تأثیرگذار داشته است. او با بیش از پنج دهه تجربه در عرصه هنر، نقش مهمی در تربیت هنرمندان و توسعه جریان‌های هنری معاصر ایران ایفا کرده است. بانگیز از دانش‌آموختگان هنرهای زیباست و موفق به دریافت درجه یک هنری (معادل دکترا) شده است. حضور فعال او در عرصه‌های بین‌المللی، با شرکت در نمایشگاه‌هایی در شهرها و کشورهایی چون توکیو، پاریس، ایتالیا، استانبول، ارمنستان، فرانسه، آمریکا و عربستان همراه بوده است. همچنین آثار او در قالب

۳۵۰ x ۲۵۰ سانتی متر / تراکم: ۲۵۵۰ / تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

آثار و فعالیت‌های رضا جامیون بانگیز، تلفیقی از تجربه، دانش و نگاه هنری عمیق است که در بستر تعامل با فضای بین‌المللی و آموزش مستمر شکل گرفته و او را به یکی از چهره‌های ماندگار در هنر معاصر ایران تبدیل کرده است.

داشته و نزدیک به ۵۰ سال به تدریس هنرهای تجسمی پرداخته است. او سابقه تدریس در دانشگاه‌هایی همچون دانشگاه الزهراء، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد هنر و معماری)، دانشگاه علمی کاربردی و نیز دانشگاه مدیریت فرهنگی را در کارنامه خود دارد.

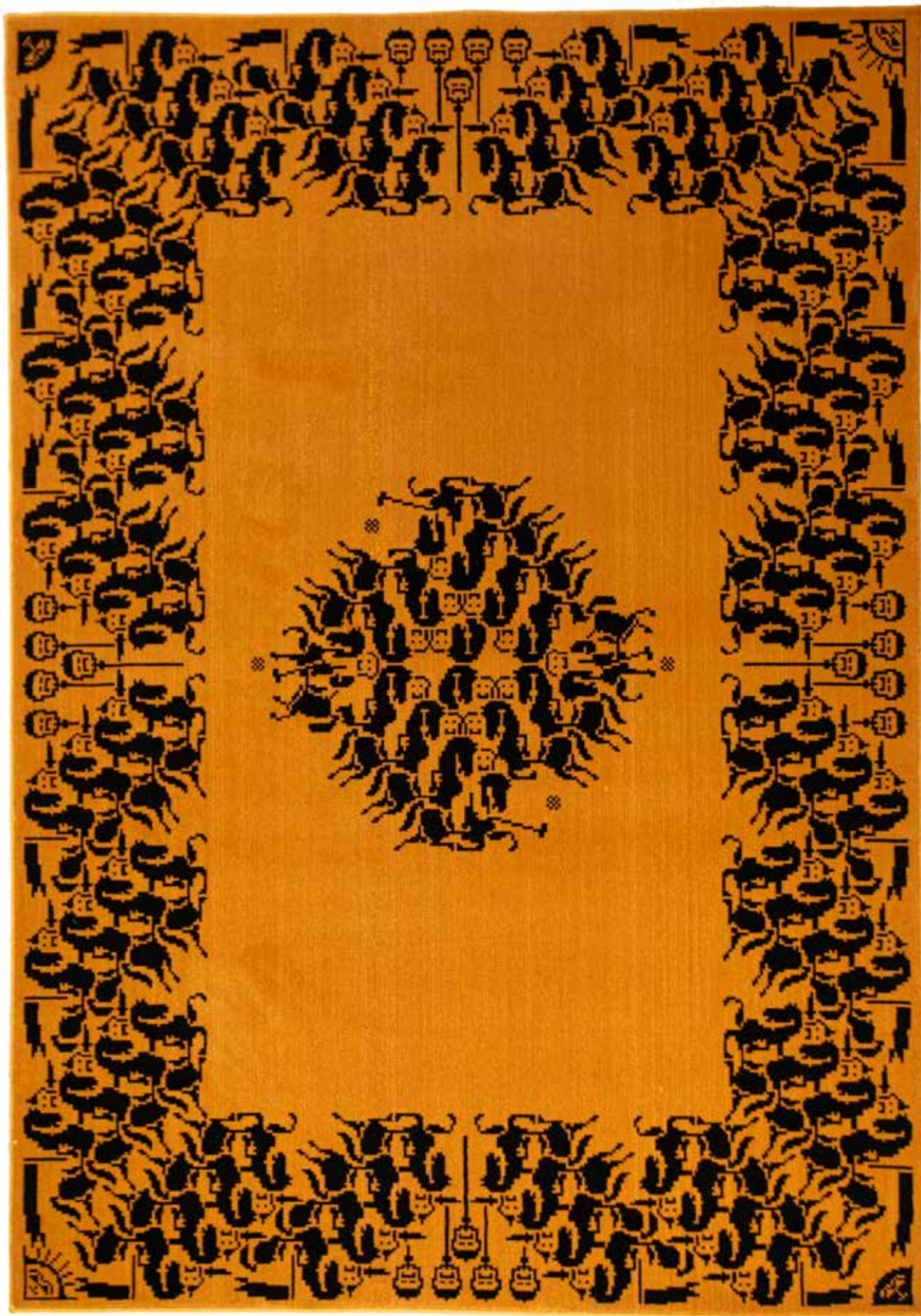

پیمان پورحسین

(متولد ۱۳۵۹، تهران، ایران)

سرخ؛ انتشارات ایدئولوژیک صادر شده از شوروی» در مرکز نبشی تهران (۱۳۹۸) و «کارنامه: فرهنگ دیداری کودکان ایران ۱۳۶۰ تا ۱۳۳۰» در موزه هنرهای معاصر تهران (۱۳۹۵) اشاره کرد. آثار او تاکنون در کشورهای متعددی از جمله آلمان، اسلواکی، اندونزی، انگلستان، اوکراین، ایالات متحده آمریکا، ایتالیا، بلژیک، بلغارستان، ترکیه، جمهوری چک، چین، روسیه، ژاپن، سوئیس، فرانسه، فنلاند، قطر، لهستان و مکزیک به نمایش درآمده و در مجموعه‌های معتبر نگهداری می‌شود. از جمله این مجموعه‌ها می‌توان به موزه آرت دکوراتیو پاریس، مرکز ملی گرافیک فرانسه در شومون، موزه وی اندای لندن، موزه ویلانوف ورشو، موزه گشتالتونگ زوریخ و موزه گرافیک ایران اشاره کرد.

پیمان پورحسین طراح گرافیک، مدیر هنری و نمایشگاه‌گردان ساکن تهران است و از هم‌بنیان‌گذاران استودیوکارگاه در تهران و بنیاد گنبدکبود در پاریس به‌شمار می‌رود. فعالیت‌های او در مرز میان طراحی گرافیک، پژوهش دیداری و کیوریتوری شکل گرفته و بخش مهمی از کارنامه‌اش به پروژه‌های نمایشگاهی اختصاص دارد. از جمله نمایشگاه‌هایی که در قالب پروژه‌های استودیوکارگاه، به‌صورت مستقل یا با همکاری، گردآوری و برگزار کرده است می‌توان به «جهان شد تا کتابی شود؛ کتاب‌هایی از تهران» در گالری ایتاک پاریس (۱۴۰۰)، «خالی‌هراسی، شهر و قصه‌ها؛ استودیوکارگاه ۱۴۰۰ تا ۱۳۸۰» در دوسالانه بین‌المللی گرافیک شومون فرانسه (۱۴۰۰)، «کاغذ

۱۵۰ x ۲۴۰ سانتی متر / تراکم: ۲۵۵۰ / تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

مهدی حسینی

(متولد ۱۳۲۲، کاشان، ایران)

نقاشی مدرن ایران داشته‌اند. آثار حسینی نیز در ادامه همین مسیر، با رویکردی مدرن و تجربه‌گرا شکل گرفته‌اند. مهدی حسینی سال‌ها به‌عنوان عضو هیأت علمی دانشگاه به تدریس هنر پرداخته و در تربیت نسل‌های مختلف هنرمندان نقش داشته است. او در طول فعالیت حرفه‌ای خود، ده‌ها نمایشگاه انفرادی و بیش از صد نمایشگاه گروهی در ایران و خارج از کشور برگزار و در آن‌ها شرکت کرده است. آثار او در زمره تجربه‌های مهم نقاشی معاصر ایران قرار می‌گیرند و بیانگر جست‌وجوی مداوم در فرم، رنگ و ساختارهای تصویری هستند؛ مسیری که او را به یکی از چهره‌های قابل‌اعتنا در هنر مدرن ایران تبدیل کرده است.

مهدی حسینی از نقاشان برجسته و تأثیرگذار هنر معاصر ایران است که در حوزه نقاشی و هنرهای چاپی فعالیت داشته و نقش مهمی در آموزش و گسترش هنر مدرن در ایران ایفا کرده است. او تحصیلات هنری خود را در هنرستان هنرهای زیبای تهران به پایان رساند (۱۳۴۱) و سپس برای ادامه تحصیل به ایالات متحده رفت. حسینی در رشته نقاشی و هنرهای چاپی از انستیتو هنر شیکاگو (۱۳۴۷) و انستیتو پرات نیویورک (۱۳۴۹) فارغ‌التحصیل شد. این دوره‌ها نقش مهمی در شکل‌گیری زبان بصری و نگاه مدرن او داشتند.

در ایران، از شاگردان اساتید برجسته‌ای چون شکوه ریاضی، محمود اولیا و جواد حمیدی بود؛ هنرمندانی که تأثیر قابل‌توجهی بر جریان

۳۰۰ x ۲۰۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: پاییز ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

مهدی
حسینی

همه رفته اند...

همایون سلیمی

(متولد ۱۳۲۷، تهران، ایران)

پاریس شد. سلیمی سابقه تدریس گسترده‌ای در مراکز دانشگاهی و هنری ایران دارد؛ از جمله دانشگاه تهران، دانشگاه الزهرا، دانشگاه هنر، دانشگاه آزاد اسلامی (دانشکده هنر و معماری)، دانشگاه هنر اصفهان، دانشگاه یزد، دانشگاه کرمان و مؤسسه آموزش عالی سوره. او همچنین عضو هیأت علمی دانشگاه هنر بوده و در فاصله سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۵ در این جایگاه فعالیت داشته است. در کارنامه هنری او، برگزاری نمایشگاه‌های انفرادی متعدد در ایران

همایون سلیمی از هنرمندان و اساتید برجسته هنرهای تجسمی ایران است. او تحصیلات هنری خود را در فرانسه ادامه داد و در سال ۱۳۵۷ از مدرسه عالی هنرهای زیبای پاریس در رشته نقاشی (جایزه ژشورون) فارغ التحصیل شد. سپس در سال ۱۳۶۰ فوق‌لیسانس زیبایی‌شناسی از دانشگاه سوربن پاریس دریافت کرد و در ادامه، فوق‌لیسانس تخصصی زیبایی‌شناسی و علوم هنر (تکنولوژی هنر) را در سال ۱۳۶۲ از همان دانشگاه اخذ نمود. وی در سال ۱۳۶۹ موفق به دریافت دکترای زیبایی‌شناسی و علوم هنر از دانشگاه سوربن

۲۰۰ x ۲۰۰ سانتی متر / تراکم: ۲۵۵۰ / تاریخ بافت: پاییز ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

همایون سلیمی

و خارج از کشور دیده می‌شود؛ از جمله در گالری‌های پاریس، سوئد و تهران. آثار او در طول سال‌ها در گالری‌هایی چون گلستان، برگ، هفت‌ثمر و مراکز هنری معتبر به نمایش درآمده‌اند.

همایون سلیمی علاوه بر فعالیت‌های هنری و آموزشی، در شکل‌گیری جریان‌های نظری و آکادمیک هنر در ایران نیز نقش داشته و از چهره‌های تأثیرگذار در حوزه آموزش هنرهای تجسمی به شمار می‌رود.

ابولفضل شاه‌ی

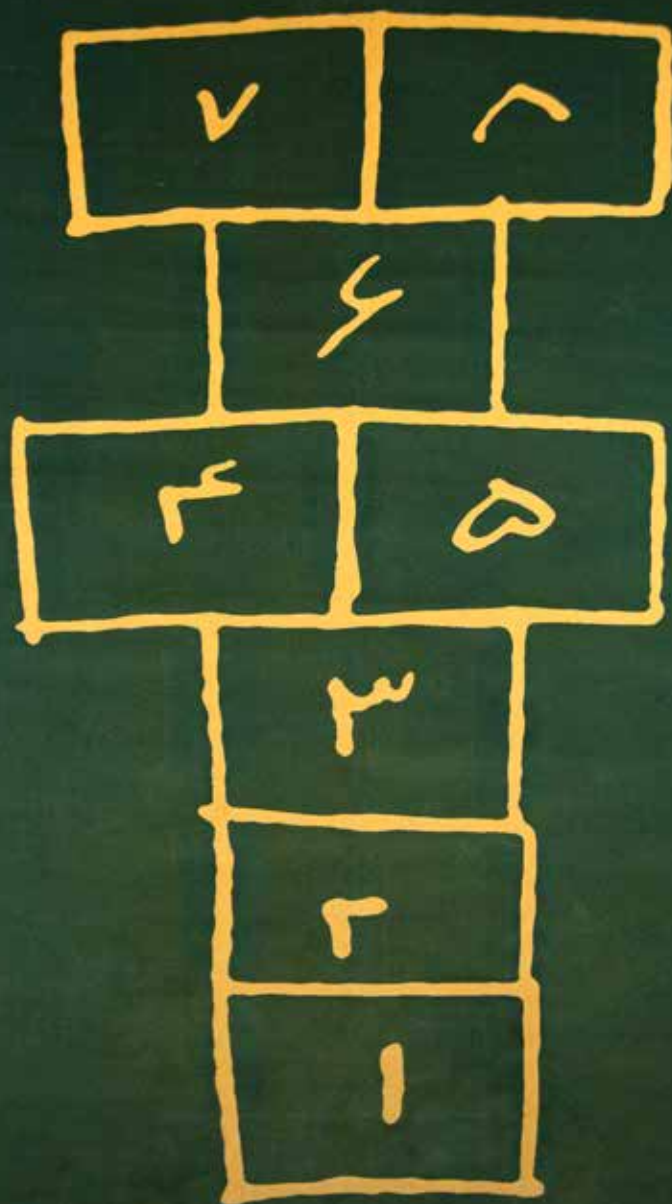
(متولد ۱۳۵۳، کاشان، ایران)

هما، ۱۳۹۲) اشاره کرد. او همچنین در نمایشگاه‌های گروهی متعددی در ایران و خارج از کشور از جمله آرت فرمیامی، آرت فروین، ژنو، زوریخ و دبی حضور داشته است.

شاهی در کنار فعالیت‌های تجسمی، در حوزه‌های پژوهش و ادبیات نیز فعال است. از جمله آثار او می‌توان به مستند «تق تق تق» (۱۳۹۴) و کتاب‌هایی چون «ساده» (۱۴۰۳)، «خوشنویسی و عرفان» (۱۳۹۴) و «به یادگار نوشتن خط دلتنگی» (۱۳۹۲) اشاره کرد. او همچنین بانگارش مقالات در حوزه هنر و ایران‌شناسی و فعالیت مطبوعاتی، حضوری مستمر در فضای فرهنگی داشته است.

دانش‌آموخته‌ی کارشناسی گرافیک از دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد تهران (۱۳۷۹) و کارشناسی ارشد ادیان تطبیقی از دانشگاه علوم و تحقیقات تهران (۱۳۸۹) است. او هنرمندی چندرسانه‌ای است که در حوزه‌هایی چون عکاسی، چیدمان، خوشنویسی نوگرا و هنر مفهومی فعالیت می‌کند و در آثارش به مفاهیمی چون هویت، سنت و تجربه زیسته می‌پردازد.

از نمایشگاه‌های انفرادی او می‌توان به «دعای باران» (گالری هما، ۱۴۰۲)، «چگونه می‌توان ایرانی بود» (گالری هما، ۱۴۰۱)، «شناخت خود، آینده‌های شاهی» (۱۳۹۸)، «گنبد نار» (گالری هما، ۱۳۹۶) و «آینه شمعدان» (گالری

۴۰۰ x ۳۰۰ سانتی متر/ تراکم: ۲۵۵۰ / تاریخ بافت: پاییز ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

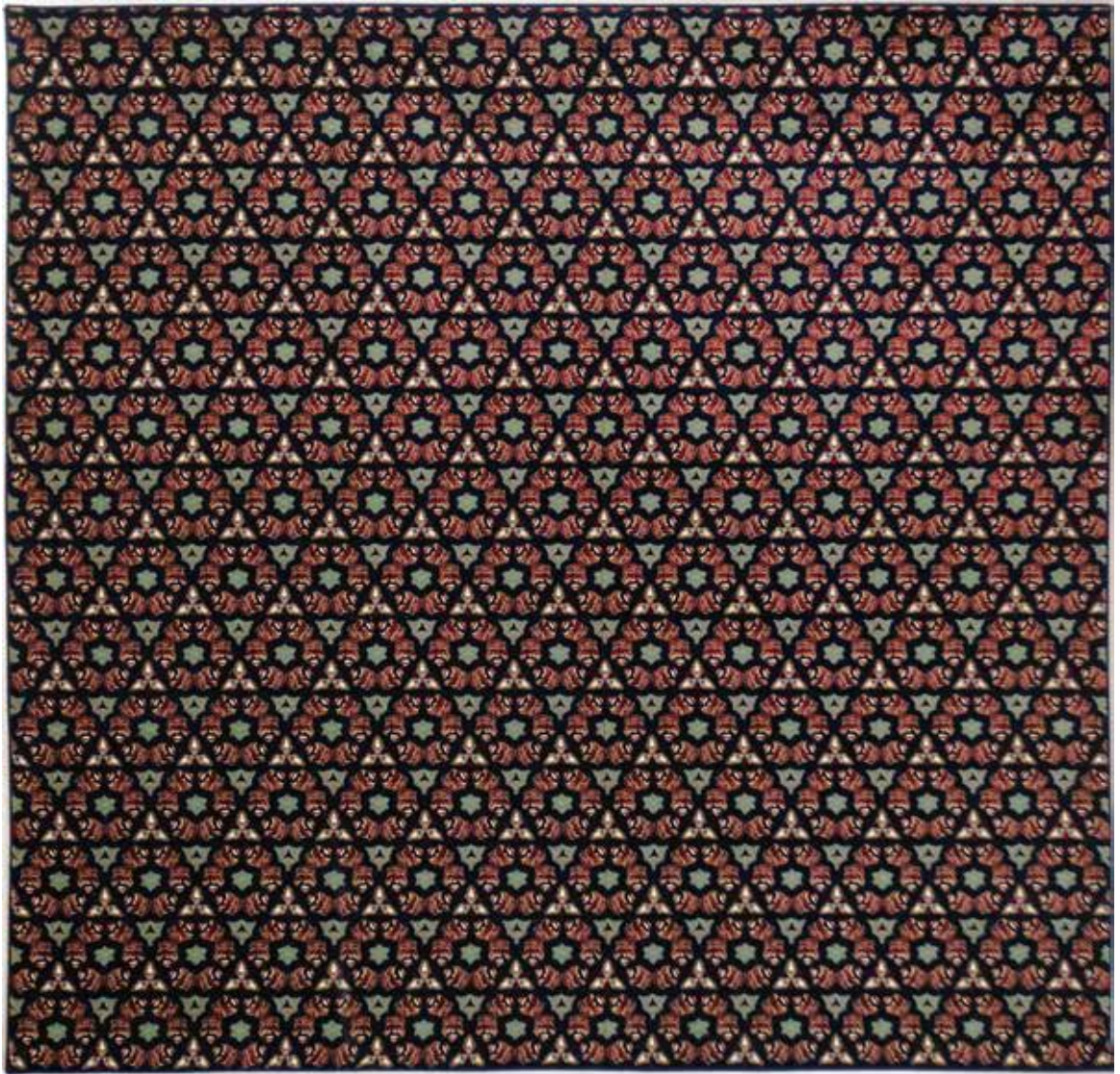
بیژن صیفوری

(متولد ۱۳۴۷، کردستان، ایران)

بازیابی هنر گرافیک است در جهان تکنولوژیک امروز. دعوت به پروژه ی Remastered در سانسفرانسیسکو برای بازآفرینی شاهکارهای هنری جهان به همراه ۵۵ هنرمند دیداری معاصر جهان، عضویت شورای سردبیری مجله ی انجمن طراحان ایتالیا AIAP، پایه گذاری و مدیریت هنری MeFoundation، بنیادی برای دیزاین در میلان ایتالیا، و داوری مسابقه ی جهانی پوستر Mut Zur Wut در آلمان، در کارنامه ی سالیان اخیر این طراح و هنرمند دیداری است.

آثار بیژن صیفوری در نمایشگاه ها، موزه ها، گالری ها، مجموعه ها، وب سایت ها، کتاب ها و مجلات گوناگونی در ایران و جهان ارایه شده است؛ از جمله در آلمان، فرانسه، لهستان، چین، روسیه، چک، ایتالیا، اوکراین، ژاپن، هند، قطر، هنگ کنگ، اسلواکی، امارات، تایوان، امریکا، قبرس، سوئیس، هلند، افغانستان، بلژیک، پاکستان، مکزیک، پرو، ترکیه، و کانادا.

بیژن صیفوری، زاده ی ۱۶ اردیبهشت ۱۳۴۷ در کردستان، طراح گرافیک، مدیر هنری، عکاس، هنرمند دیداری، نویسنده و استاد دانشگاه ایرانی است. بیژن را در طراحی گرافیک، با نوآوری ها و سبک ویژه اش در تایپوگرافی ایرانی می شناسند. او مدیریت هنری و طراحی گرافیک برای صدها پروژه ی فرهنگی هنری و ده ها ناشر و نشریه را در کارنامه ی خود دارد و همچنین داور و نمایشگاه گردان برای بسیاری از رویدادهای هنر معاصر ایران بوده است. بیژن از اوایل سال ۱۳۹۰، کاستی همگانی را رونمایی می کند. مجموعه ای که رکورد برترین فروش در حراج یونامز (آثار عکاسی معاصر جهان ۲۰۱۱) را از آن خود می کند، و در نمایشگاه ها و حراجی های دیگری همچون کریستیز، آرت دوی، حراج تهران، پاریس فوتو ۲۰۱۴ و آرت آنکارا ۲۰۱۵ عرضه می شود. مجموعه آثاری مفهومی، برگرفته از ادبیات عرفانی ایران و در جهان اندیشه گی مولوی، که به گفته ی منتقدین اروپایی،

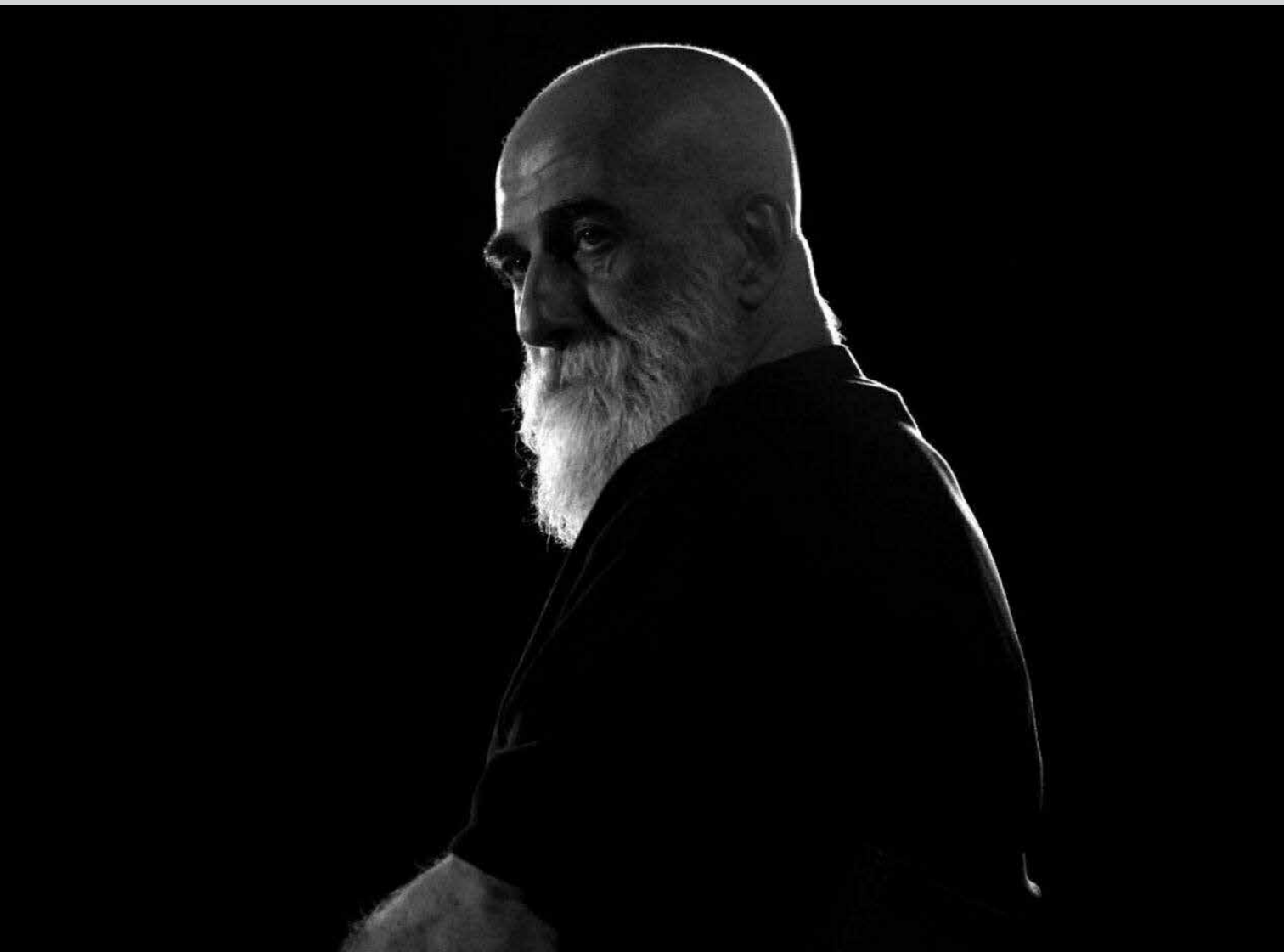

پشتِ هیجستان (از مجموعه‌ی فرش‌اعران) / ۲۰۰x۲۰۰ سانتی‌متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ‌بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

بیش صیفوری

کانتمپُراری آرْت. حاصلِ چنین روایتِ خلاقانه‌ای از نسبتِ سنت و مدرنیسم در شعر و فرش و فرهنگِ این دیار، شگفتیِ بیننده است و از آن مهم‌تر تفکرش. بی‌شک انتخابِ این مدیوم برای چنین مفهوم و مجموعه‌ای، نشانه‌ی هوش و شناخت از هنرِ مردمی‌ست. چنین است که آثار این مجموعه، هم بر زمینِ خانه‌ی خلق خوش می‌نشیند، و هم بر دیوارِ گالری. نام این مجموعه، به تنهایی گویای عمقِ مفهومیِ آثار است؛ فرش‌شاعران: فرش‌اعران. بازیِ هنرمندانه و مفهومیِ بیش با کلمات، تا عنوانِ انگلیسی این مجموعه نیز گسترش یافته و برای این مجموعه دست‌یافته است. چنین است که مخاطب با تلفیقِ poet و carpet، به عنوانِ خلاقانه‌ی CARPOETS بین‌المللی نیز همان دریافتی را از نام و مفهوم این مجموعه دارد که مخاطبِ ایرانی. پشتِ هیجستان، نام اثری از این مجموعه است برای سهراب سپهری؛ با الهام از جهان‌شاعر و فرش‌کاشان، که هردو شعراند.

فرش‌اعران؛ نام مجموعه‌ای ست برآمده از تلاقیِ جهان‌شاعران معاصر و فرش‌ایرانی. فرش، که همواره شعرِ هنرِ ایران خوانده شده، در این جا میزبانِ شاعرانی ست نشسته بر جای نقشی فرش. جای تکرارِ ذکرِ گونه‌ی نقوش را، این بار چهره‌ی شاعر معاصری گرفته است که رنج و شوقِ ما ایرانیان را زیسته و سروده. فرش‌اعرانِ بیژن صیفوری، سروده‌هایی دیداری و معاصراند که از سویی حاصلِ مهارت او در دیجیتال آرْت است، و از سویی دیگر نمودِ شناخت او از رویکردهای معاصرِ آپ آرْت و پاپ آرْت. از جادوی نقوش چشم‌گیرِ فرش‌های این مجموعه یکی این که همچون فرهنگِ اکنونِ ایران، از نمای دور سنتی‌ست، و از نزدیک معاصر. نقوشِ کهنی که با جذابیتِ ماندگار خود بیننده را از دور جذب می‌کند، از نزدیک اما به یک باره تبدیل به روایتی معاصر از چهره‌ی شاعری می‌شود که به جای گل‌های قالی نشسته. و این یعنی قدرتِ نماییِ اُپتیکالِ آرْت در مسیرِ پاپ آرْت و در بستر

رضا عابدینی

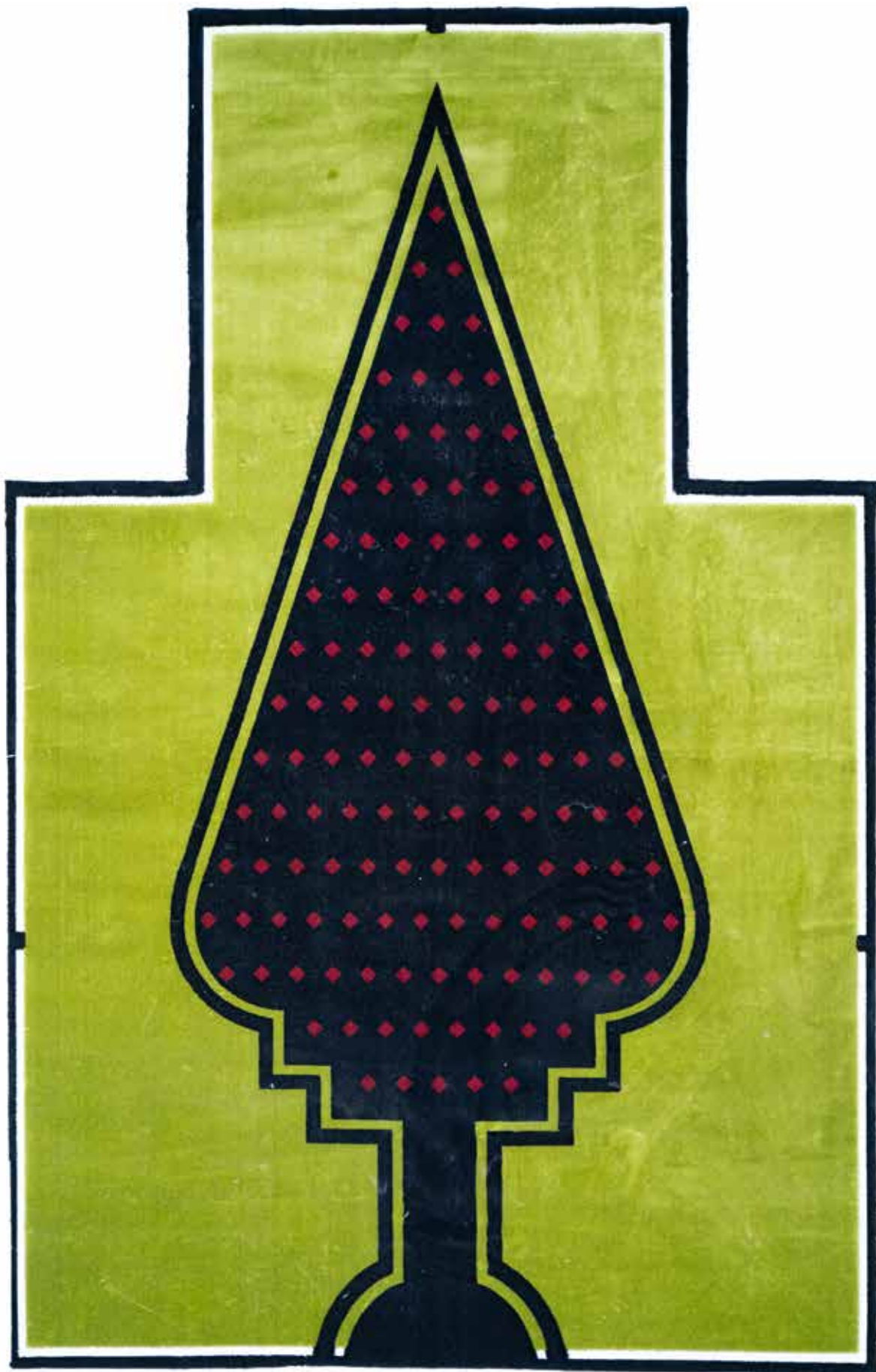
(متولد ۱۳۴۶، تهران، ایران)

شناسانه و مفهومی در طراحی‌های خود بهره می‌برد. در کنار فعالیت حرفه‌ای، عابدینی نقش مهمی در آموزش و انتقال دانش داشته و در دانشگاه‌ها و مؤسسات معتبری در ایران و خارج از کشور، از جمله دانشگاه تهران، دانشگاه هنر، آکادمی سلطنتی هنر هلند و دانشگاه آمریکایی بیروت تدریس کرده است. همچنین از اوایل دهه ۱۳۷۰ به عنوان سردبیر در حوزه نشریات هنری، طراحی و معماری فعالیت داشته است.

آثار و فعالیت‌های او در سطح بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته و جوایز مهمی را برایش به ارمغان آورده است؛ از جمله جایزه معتبر پرنس کلاوس در سال ۱۳۸۵ که به پاس خلاقیت در طراحی گرافیک و نقش او در معرفی و ترویج میراث هنری ایران به وی اعطا شد.

رضا عابدینی هنرمند تجسمی و طراح گرافیک برجسته ایرانی است که از چهره‌های تأثیرگذار نسل دوم طراحان پس از انقلاب اسلامی به شمار می‌آید. او تحصیلات خود را در رشته طراحی و هنرهای تجسمی در دانشکده هنرهای زیبای تهران و دانشگاه هنر تهران بین سال‌های ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۹ به پایان رساند و از اواخر دهه ۱۳۶۰ فعالیت حرفه‌ای خود را در حوزه طراحی گرافیک آغاز کرد.

عابدینی در سال ۱۳۷۲ استودیوی شخصی خود را تأسیس کرد و به تدریج با رویکردی منحصربه‌فرد، مرز میان هنر و طراحی را در آثارش کمرنگ ساخت. آثار او ریشه در میراث بصری و فرهنگی ایران دارند و به‌ویژه از خوشنویسی و تایپوگرافی فارسی الهام می‌گیرند. او از زبان فارسی نه تنها به عنوان وسیله‌ای برای انتقال معنا، بلکه به عنوان عنصری زیبایی

۴۷۰ x ۲۸۰ سانتی متر / تراکم: ۲۵۵۰ / تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

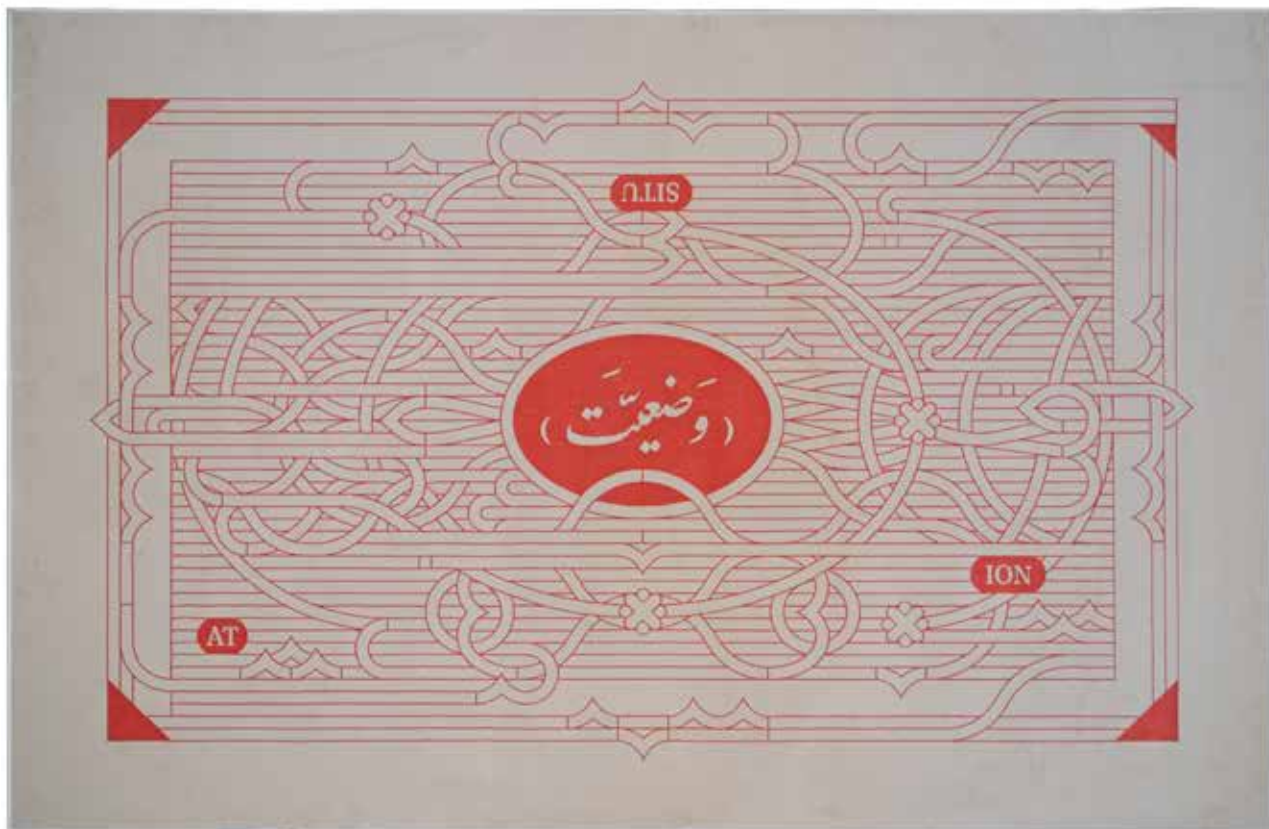

فرهاد فزونی

(متولد ۱۳۵۷، تهران، ایران)

او در آثار خود، از تنش میان هندسه تایپوگرافیک حروف لاتین و سیالیت خوشنویسی فارسی بهره می‌برد. فزونی اجسام و چیدمان‌هایی می‌سازد که آن‌ها را «شعر» می‌نامد و از خط فارسی و فرهنگ بصری تهران الهام می‌گیرند. در سال ۱۳۹۷، او نامزد بهترین کارگردانی تئاتر و بهترین نمایش نامه‌نویسی در بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر شد و جایزه بهترین طراحی صحنه را برای نمایش «دستورالعمل‌های پرواز برای خدمه و خلبان» به دست آورد. او همچنین برنده بورسیه ریزدنیسی آکادمیک آلمان (۲۰۱۲-۲۰۱۴) است. در سال ۲۰۰۹، او مدال STA را برای تعالی در تایپوگرافی، در نخستین

فرهاد فزونی طراح گرافیک، هنرمند چندرسانه‌ای، مدرس هنر و کارگردان تئاتر است. او دارای مدرک کارشناسی ارشد در رشته طراحی گرافیک از دانشگاه هنر و معماری آزاد تهران و عضو رسمی انجمن طراحان گرافیک ایران است. فزونی بنیان‌گذار و مدیر هنری استودیوی طراحی گرافیک مستقر در تهران به نام استودیو تهران است و همچنین بنیان‌گذار پلتفرم «نخشه» و برند «اشیاء تهران» نیز هست. مدیریت هنری و عضویت در هیئت تحریریه چندین مجله فرهنگی از جمله هنرفردا، تصویرنامه، خردنامه، شبکه آفتاب، فرهنگ و آهنگ و ۷۷ در کارنامه‌ی فزونی ثبت شده است.

۱۵۰ x ۱۰۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: بهار ۱۴۰۵ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

فرهاد فزونى

در سال ۲۰۱۴ موزهی فریدریسیانوم، که یکی از مهم‌ترین مراکز هنر معاصر آلمان به حساب می‌آید نمایشگاه انفرادی‌ای با عنوان «شعرهای پس‌لرزه» را برای فزونى برپا کرد و نمایشگاه انفرادی دیگر او با عنوان «آیا شعر می‌تواند خودکشی کند» در همان سال در برلین در مرکز «اوکبار» برگزار شد. از دیگر نمایشگاه‌های او می‌توان به اختلال شعرپیشی (ادواری)، گالری طراحان آزاد، تهران (۲۰۲۴-۲۰۲۵)؛ قدر مجموعه‌ی گل مرغ سحر داند و بس، گالری ردکت، لس‌آنجلس، آمریکا (۲۰۱۸)؛ وضعیت، موزه هنرهای معاصر تهران، (۲۰۱۷)، هنر بعد از انقلاب ایران، گالری برونی، لندن (۲۰۱۴) اشاره کرد.

بی‌نیال پوستر شیکاگو، ایالات متحده آمریکا دریافت کرد. از دیگر جوایز بین‌المللی او می‌توان از «زنبور طلایی» در نهمین بی‌نیال بین‌المللی طراحی گرافیک مسکو، روسیه. (۲۰۱۰) و جایزه‌ی دوم بینال پستر تئاتر لهستان نام برد. فزونى در سال ۲۰۱۱ به برلین رفت و هنان سال در نمایشگاه «طراحی گرافیک: اکنون در حال تولید»، در مرکز هنر واکر، مینیاپولیس، ایالات متحده آمریکا شرکت کرد. یک سال بعد مرکز هنری بته‌ناین برلین میزبان آثار او شد و بعد از آن در سال ۲۰۱۳ آثار او در موزه‌ی ریتبرگ، زوریخ، و در گالری «فریمر فریم» آمستردام به نمایش درآمد.

مجید کاشانی

(متولد ۱۳۵۷، تهران، ایران)

داخلی و بین‌المللی معرفی شده‌اند. سخنرانی در نشست‌های تخصصی، عضویت در هیئت داوران ده‌ها مسابقه و رویداد هنری، حضور در نمایشگاه‌های متعدد ملی و بین‌المللی از دیگر سوابق حرفه‌ای او به شمار می‌رود. تاکنون چندین کتاب، مقاله و پژوهش نیز از وی منتشر شده است. مجید کاشانی در استودیوی شخصی خود؛ «استودیو دفتر» به مشاوره، مدیریت هنری و طراحی گرافیک می‌پردازد و بارویدها، مراکز فرهنگی، ناشران، هنرمندان و گالری‌های معتبری در سراسر جهان همکاری دارد.

مجید کاشانی، مدیر هنری و طراح گرافیک، مدرس دانشگاه تهران (دانشکده هنرهای زیبا).
کارشناسی ارشد از دانشگاه تربیت مدرس و کارشناسی گرافیک از دانشگاه تهران.

آثار وی با دعوت رسمی در نمایشگاه‌ها و رویدادهای معتبر هنری در کشورهای آمریکا، لهستان، چین، تایوان، ایتالیا، روسیه، بلژیک، بولیوی، فنلاند و مکزیک و... به نمایش درآمده است. همچنین فعالیت‌های حرفه‌ای او در کتاب‌ها، نشریات و وبسایت‌های

گذشتن پیوسته/ ۳۵۰ x ۲۵۰ سانتی متر/ تراکم: ۳۶۰۰/ تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴/ فرش ماشینی/ ۴ نسخه

مجید کاشانی

گویی شکافتن حصارِ شب،
با امید رسیدن به روزنی از روشنی، مشغله‌ی تاریخی مردم سرزمین
من است.
گذشتن پیوسته‌ای که توانش تنها؛
با سرکشیدن محلول امید بی‌پایان و خیال‌پردازی مدام حاصل
می‌شود.
آیا زمانی بدون خیال، از این ظلماتِ بزرگ شده، از این شب‌های
تیره‌ی محتوم خواهیم رست؟

مجید کاشانی
(استودیو دفتر)
اردیبهشت ۱۴۰۵

ژیلا کامیاب

(متولد ۱۳۳۶، کرمانشاه، ایران)

ژیلا کامیاب، استاد هنر، سرامیست و نقاش معاصر به‌خاطر نقاشی‌های منظره نیمه‌انتزاعی خود شناخته شده است. او در سال ۱۳۵۵ تحصیل خود را در دانشکده هنرهای تزئینی آغاز کرد و پس از وقفه‌ای، تحصیلات خود را در مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد در دانشگاه هنر و معماری تهران ادامه داد و در سال ۱۳۷۳ فارغ‌التحصیل شد.

او در دومین بینال نقاشی معاصر ایران در سال ۱۳۷۲ مورد تقدیر قرار گرفت. نخستین نمایشگاه انفرادی او در سال ۱۳۷۴ در گالری گلستان برگزار شد. وی در سال ۱۳۸۳ در دوره راکو در آتلیه میر در پاریس شرکت کرد. او عضو انجمن نقاشان ایران، انجمن سفالگران ایران و همچنین انجمن هنرمندان تجسمی

ایران-کانادایی است.

آثار سفالی او با موتیف‌ها و فرم‌ها و رنگ‌های هندسی انتزاعی، به خشت و گل در معماری سنتی ایران ارجاع دارند. آثار سرامیکی او ترکیب‌های موفقی از ماده، موتیف‌ها و رنگ‌های متعارف با فرم‌ها و تکنیک‌های مدرن هستند.

فراتر از آن، چیدمان‌های او از طریق این ترکیب‌ها، فضاهای بصری تأمل‌برانگیز و معناداری خلق می‌کنند. بسیاری از نقاشی‌های او شامل نماهای انتزاعی هستند و در عین حال به مناظر شباهت دارند. لکه‌های رنگی گرم و درخشان، فرم‌های سبک‌پردازی شده‌ای از طبیعت را بر زمینه‌های سرد ایجاد کرده‌اند. او با خلق ترکیب‌بندی‌های قوی، بیننده را با تصویری چشم‌گیر روبه‌رو می‌کند.

ژیلا کامیاب

۲۷۰ x ۱۵۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: بهار ۱۴۰۵ / فرش ماشینی ۴ / نسخه

در این آثار، منظره‌ای دوردست دیده می‌شود، سنگ‌های (افتاده) در کنار دیوار قرار دارند و چشم‌اندازی بی‌پایان از زمین و آسمان با پیکری در افق وجود دارد. در ترکیب‌بندی متعارف این اثر، افق در سمت چپ بالاتر است و این شکست، تخت‌بودگی مدرنیستی ایجاد می‌کند؛ روشنایی در پیش‌زمینه در تضاد با تاریکی پس‌زمینه، بیانگر منظره‌پردازی طبیعت‌گرایانه است. هماهنگی فرم‌ها و رنگ‌ها، نمایی باشکوه با رویکردی مدرنیستی ارائه داده و ترکیبی نوآورانه از فیگوراتیو و انتزاع را به نمایش می‌گذارد.

در دوره‌های پیشین، پس‌زمینه‌های مینیمال آثار او بستری برای منظره نیمه‌انتزاعی و دوردست بودند. اما در مجموعه اخیر خود، هنرمند به طبیعت نزدیک شده و عناصری مانند «سنگ» را در میان سایر عناصر برگزیده است. این مجموعه، مشاهده هنرمند از طریق تعریف خانه و رابطه میان انسان و طبیعت است. او فرم‌هایی مشابه سنگ‌ها خلق کرده که بر روی یکدیگر می‌غلطند؛ سنگ‌هایی در اطراف دیوارهای ویران که به‌طور کلی نمایانگر پیکره انسانی هستند.

احمد نصرالهی

(متولد ۱۳۳۰، بابل، ایران)

ملبورن، بخشی از فعالیت‌های بین‌المللی او را شکل می‌دهد. او در رویدادهای مهمی همچون دوسالانه‌های نقاشی ایران، نمایشگاه‌های بین‌المللی طراحی و دوسالانه‌های نقاشی جهان اسلام حضور داشته و موفق به دریافت لوح تقدیر و افتخار در این رویدادها شده است. آثار او همچنین در نمایشگاه‌های گروهی متعددی در کشورهای مختلف از جمله ایتالیا، فرانسه، چین، امارات، انگلستان، سوئیس، بلاروس و هند به نمایش درآمده است. در کنار فعالیت هنری، نصرالهی سال‌ها به آموزش نقاشی به کودکان و نوجوانان، تدریس در آموزش و پرورش و مدیریت فعالیت‌های هنری پرداخته است. داوری جشنواره‌های هنری، عضویت در انجمن نقاشان ایران و دبیری رویدادهای هنری از دیگر فعالیت‌های اوست.

احمد نصرالهی نقاش ایرانی است که فعالیت هنری خود را به صورت تجربی از سال ۱۳۴۵ آغاز کرد و از سال ۱۳۵۶ با بهره‌گیری از تجربیات هنرمندانی چون علی‌اکبر صفاییان و بهرام عالیوندی مسیر حرفه‌ای خود را تثبیت کرد. او در همین سال سرپرستی نگارخانه آبی بابل را نیز برعهده گرفت.

نخستین نمایشگاه گروهی خود را در سال ۱۳۵۰ در خانه جوانان ساری و نخستین نمایشگاه انفرادی‌اش را در سال ۱۳۵۶ در نگارخانه آبی بابل برگزار کرد. از آن زمان تاکنون در بیش از ۱۰۰ نمایشگاه انفرادی و گروهی در ایران و خارج از کشور حضور داشته است. نمایش آثار او در گالری‌های معتبری چون سیحون، هور، موزه هنرهای معاصر اصفهان، موزه صلح ایران و همچنین در شهرهایی چون شانگهای، مسکو و

۲۰۰ x ۲۰۰ سانتی متر / تراکم: ۳۶۰۰ / تاریخ بافت: زمستان ۱۴۰۴ / فرش ماشینی / ۴ نسخه

احمد نصرالهی

بدل می‌شود و نظم سیال و مراقبه‌گون را شکل می‌دهد که میان ساختار و رهایی در نوسان است. مخاطب در مواجهه با اثر، به تأملی تدریجی دعوت می‌شود که در آن معنا نه به صورت آنی، بلکه در گذر زمان و در دل تکرار آشکار می‌گردد.

در عین حال، ساختار ریتمیک و بافت محور اثر — به‌ویژه در نسبت میان مرکز و حاشیه — امکانی بالقوه برای ترجمه به رسانه‌هایی چون فرش را در خود نهفته دارد. این ویژگی، ریشه در پیوند نگاه نصرالهی با سنت‌های بصری و نظم پنهان در هنر ایرانی دارد؛ پیوندی که نقاشی او را در مرزی پویا میان بیان فردی و تداوم فرهنگی قرار می‌دهد.

احمد نصرالهی در آثار خود، با تکیه بر تجربه‌های عینی و ذهنی، از مرز قالب‌های تثبیت‌شده عبور می‌کند و به افقی می‌رسد که در آن، خود را در یگانگی با کلیت هستی بازمی‌یابد. نقاشی برای او نه بازنمایی، بلکه عرصه‌ای برای تأمل و کشف است.

این اثر، در امتداد چنین رویکردی، از دل گفت‌وگویی میان گذشته و اکنون شکل گرفته است. سادگی فرم و ایجاز بیان، حاصل نوعی پلایش و تمرکز است؛ عناصری که به حداقل تقلیل یافته‌اند، اما در همین اختصار، امکان گسترش معنا را فراهم می‌کنند. شبکه‌ی تکرارشونده‌ی نقطه‌ها، علاوه بر ایجاد ریتم، به زبان شخصی هنرمند

رضا هدایت

(متولد ۱۳۴۵، کردستان، ایران)

دو کتاب به نام های "حیوانات نانجیب" و "زندگی یک لبخند" توسط او نوشته و تصویرسازی شده اند. او عضو هیئت علمی دانشکده هنر سوره تهران است و به تدریس هنر در دانشگاه های هنری و هنرستان ها اشتغال دارد.

او مدرک کارشناسی ارشد خود را از دانشگاه هنر گرفته است و آثارش را در نمایشگاه های متعدد گروهی و انفرادی شرکت داده است. هدایت برگزیده نمایشگاه طبیعت از منظر شرق در سال ۸۴، برگزیده بی نیال جهان اسلام در سال ۸۵ و برنده جایزه تشویقی تصویرسازی نومی ژاپن در سال ۱۳۸۳ است.

۲۵۰x۳۰۰ سانتی متر/ تراکم: ۳۶۰۰/ تاریخ بافت: بهار ۱۴۰۵/ فرش ماشینی/ ۴ نسخه

رضا
هدایت

Liikeh Art Factory

The Liikeh Art Factory has emerged within a former carpet factory in Amir Kabir Industrial Town, Kashan — where unused halls and exhibition spaces have been revitalized to host new creative flows. The architectural design of the complex was completed by Mohammadreza Azizi in the summer of 2024, and its construction has begun under his team's supervision.

ABOUT

In the local dialect, Liikeh means freshly sprouted wheat — a symbol of growth, vitality, and renewal. With the same vision, the Liikeh Art Factory has come to life: an independent space in the heart of an industrial zone, where art and industry intertwine to create new and lasting experiences.

We believe in the transformative power of art — to inspire, provoke thought, and strengthen human connections. At Liikeh, we strive to build a platform for dialogue and collaboration between artists and industrialists; a place where creativity meets functionality, and potential turns into reality.

Merging industry with art not only provides artists with new tools and opportunities for expression but also reflects the growing influence of technology and industry on contemporary artistic practices.

Our aim is to create a dynamic, flexible ecosystem where artists can nurture and develop their ideas in an open and creative environment. We seek to form new human networks, support artists in flourishing their practice, encourage industries to engage more with art, and help reconnect fragmented parts of the city to enhance its surrounding landscape.

At the outset of this project, one may return to the reflection that under pre-capitalist conditions, the artist and the manual laborer stood side by side. The artisan, this creative worker, occupied a position both worthy and dignified, one that emerged through skill, ingenuity, and the creative deployment of hand and mind. As Ali Gostaneh observes, “the artist and the worker, beneath the radical sign, arrive at fundamental commonalities: a shared ground in creation, in the labor of making, and in the preoccupation with realizing meaning within matter.”

This project takes shape through the logic of weaving, where individual elements, in their adjacency and interrelation, transform into a collective whole. In this sense, the work before us operates as a metaphor for individual experiences that, within a shared framework, attain the possibility of elevation; a narrative of how meaning is formed amidst multiplicity. If art is to remain attuned to its time, it must inevitably take form in relation to the media and possibilities of the present, where meaning flows across a fluid continuum between matter, mind, and experience, gradually approaching a more enduring horizon.

The relationship between art and craft has, throughout its evolution, remained complex and layered. In the past, artisans, through masterful execution in the creation of carpets, textiles, and other objects, embedded artistic sensibilities within the fabric of everyday use. These works, though removed from the logic of mass production, functioned as lineage bearing repositories, playing an active role in both the economic and cultural life of their societies. Persian carpet weaving stands as a prominent example of this domain, an arena in which motifs, patterns, and authentic chromatic compositions have evolved over time, contributing to the preservation and regeneration of an enduring heritage. The carpet is not merely a functional object, but a narrator of history and a bearer of layered meanings and lived experience.

Perhaps the carpet still lingers in our minds within a fixed and traditional definition, an object familiar, with a predetermined function. What unfolds in this exhibition is a deliberate departure from precisely this notion. These works are not carpets in their conventional sense, but rather objects intended to be laid out within the expanse of contemporary life, at home, in a room, or within a workspace, without necessarily adhering to former frameworks.

Malike Hosseini / Spring 2026

EXHIBITION
NUMBER 3

PEGAH BEHROOZFAR

(Born 1978, Tehran, Iran)

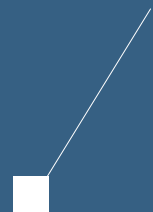
Pegah Behroozfar is a curator, researcher, and art director.

She holds a degree in Statistics from Allameh Tabataba'i University and, after working in data analysis and completing curatorial studies, turned to the visual arts in 2015. With a focus on interdisciplinary projects, Behroozfar explores the intersections between art, society, and contemporary exhibition contexts. Her work often takes the form of socially engaged curatorial practices and a "slow method," emphasizing time-based processes.

She has curated more than 70 exhibitions and conducted over 100 professional conversations with artists and experts in the field of visual arts. Among her notable projects is the exhibition *Workers* at the Shahr Photo House Museum, which adopted a social documentary approach to the representation of labor and its relationship to media and public narratives. Another key

project is *Direct Vision*, a series spanning 22 group exhibitions across diverse media, examining the transfer of visual experience from virtual space to the physical exhibition environment. This project involved 120 artists, and its photography exhibitions alone presented more than 800 works. Other significant exhibitions include *Staircase: Child, Art, Education*, a project on childhood and children's art in collaboration with the Iranian Painters Association at the Iran Artists Forum, and *Colorful Letters* at the Al Owais Cultural Foundation in Dubai.

In addition to her curatorial practice, she has maintained an ongoing presence in research and content production through published articles, specialized interviews, and the direction of the "Radio Peyvast" project, creating a platform for dialogue on contemporary art, the art economy, education, and curatorial practices in Iran.

Exhibition No. 3 of Liikeh Art Factory is an attempt to reconsider the boundaries between art and industry; a space in which industrial production is understood not merely as a functional process, but as a platform for the creation of meaning and artistic expression. Focusing on machine-made carpets as one of the most widely used products, this project explores new possibilities for synergy between art and contemporary design within the framework of mass production.

In this project, the machine-made carpet moves beyond its purely industrial role and is redefined as an artistic medium, a tool whose technical limitations become part of the creative process itself. This shift in perspective enables the emergence of works situated at the threshold between the uniqueness of an artwork and the reproducibility of mechanical or industrial production. From a curatorial standpoint, the project is not simply a presentation of works, but the creation of an interactive field between artists and industry practitioners, where technical knowledge and artistic creativity become intertwined. This proximity not only generates added value for the product, but also expands the reach of art to broader audiences and opens new pathways for artists to engage beyond gallery-centered contexts.

The Fusion of Art and Industry ultimately seeks to situate art within the fabric of everyday life.

 Pegah Behroozfar

■ ARTISTS CONTENTS

Farah **Abolghasem**/ Shahriar **Ahmadi**/ Yaghoub **Emdadian**/ Reza **Babajani**/
Reza **Bangiz**/ Peyman **Pourhosein**/ Mehdi **Hoseini**/ Homayoun **Salimi**/
Abolfazl **Shahi**/ Bijan **Sayfour**/ Reza **Abedini**/ Farhad **Fozouni**/
Majid **Kashani**/ Jila **Kamyab**/ Ahmad **Nasrollahi**/ Reza **Hedayat**/

200 x 200 cm/ Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Winter 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

FARAH
ABOLGHADEM

FARAH ABOLGHASEM

(Born 1961, Tehran, Iran)

Farah Abolghasem started her professional career through an exhibition at Seyhoun gallery after having graduated with a degree in fine arts in the year 1988. Afterwards, alongside painting, she went on to teach drawing at private institutions and Azad University for a few years until she decided to devote all her time to creating art. She experimented with different mediums, such as papier-mâché, working with copper and silver, making sculptures and jewelries with silver, wood, and glass, as well as installations with light and music. Still, she would constantly favor painting above all. In the year 2000 Farah was chosen for the international painting competition, organized by Windsor

and Newton Company and in the year 2002 she spent a year in Cité – Internationale des Arts in Paris, during which she won the first prize from the 5th arrondissement of Paris, and had two solo and two group exhibitions. Throughout her career she's had exhibitions in France, China, Canada, United States of America, England, Sweden, Belgium, Dubai, Oman, and Switzerland. She has had more than 10 solo exhibitions and 50 group exhibitions and some of her works are at Tehran's Contemporary Art Museum, Imam Ali Museum, Passargad Bank Museum, and Windsor and Newton's Museum. She has also participated in Tehran's art auction third.

300 x 400 cm/ Density of Carpet: 3600 / Date of weaving: Winter 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

SHAHRIAR AHMADI

(Born 1979, Kermanshah, Iran)

Shahriar Ahmadi (b. 1979, Kermanshah, Iran) is a contemporary Iranian painter who began his artistic practice with self-taught calligraphy. His professional path took shape in 1993 with his admission to the Kermanshah Fine Arts High School, followed by his first group exhibition in 1996. He later pursued academic studies in painting at the University of Art in Tehran, earning his B.A. in 1997 and M.A. in 2001.

He was awarded First Prize at the Environmental Art Competition in Japan (1995) and received the award and sculpture of the International Biennial of Painting of the Islamic World (2007). Ahmadi has held more than 15 solo exhibitions in cities including Tehran, Zurich, Lucerne, Dubai, Istanbul, and Marbella, and has participated in over 150 group exhibitions across Iran, Switzerland, France, the United Kingdom, the United States, Turkey, the UAE, Japan, Venezuela,

Lebanon, Kuwait, Germany, China, Italy, and Spain.

His international career includes participation in the Venice Biennale (2015), being named among the world's top 500 artists (2021), and the presentation of two of his paintings in Valentino's winter runway show. His large-scale works have been offered at major auction houses such as Christie's, Sotheby's, Bonhams, and Tehran Auction, and have also been featured in prominent international art fairs. Ahmadi's works are held in notable private and public collections, including museum holdings, and have been featured in international and local publications such as The New York Times, Canvas, Bazaar, and Essential. A monograph of his works has been published by SKIRA International, curated by Professor Marco Meneguzzo. He is considered a trend-setting and influential figure in contemporary painting and currently lives and works in Karaj, Iran.

300x300cm/Density of Carpet:3600/Date of weaving:Spring 2026/Machine-made Carpet/From the Desert Series/4 Edition

**YAGHOUB
EMDADIAN**

a distinctive visual language. In his work, natural landscapes are transformed into modern, abstract compositions that emphasize structure and spatial relationships.

His paintings often depict vast, abstract spaces defined by pure forms and diverse color variations. The compositions, particularly through elevated or aerial perspectives, recall the visual logic of Iranian miniatures. Through a careful use of color and technique, he constructs space in a way that suggests both distance and elevation, offering the viewer a simultaneous

sense of overview and immersion.

In the upper areas of his compositions, small elements such as trees, buildings, or human figures appear distant and suspended. These elements are often separated from large color fields, creating a sense of depth, openness, and spatial expansion.

His works have been widely exhibited and are held in important public and private collections. Emdadian is regarded as an influential figure in the development of modern and contemporary art in Iran and the region.

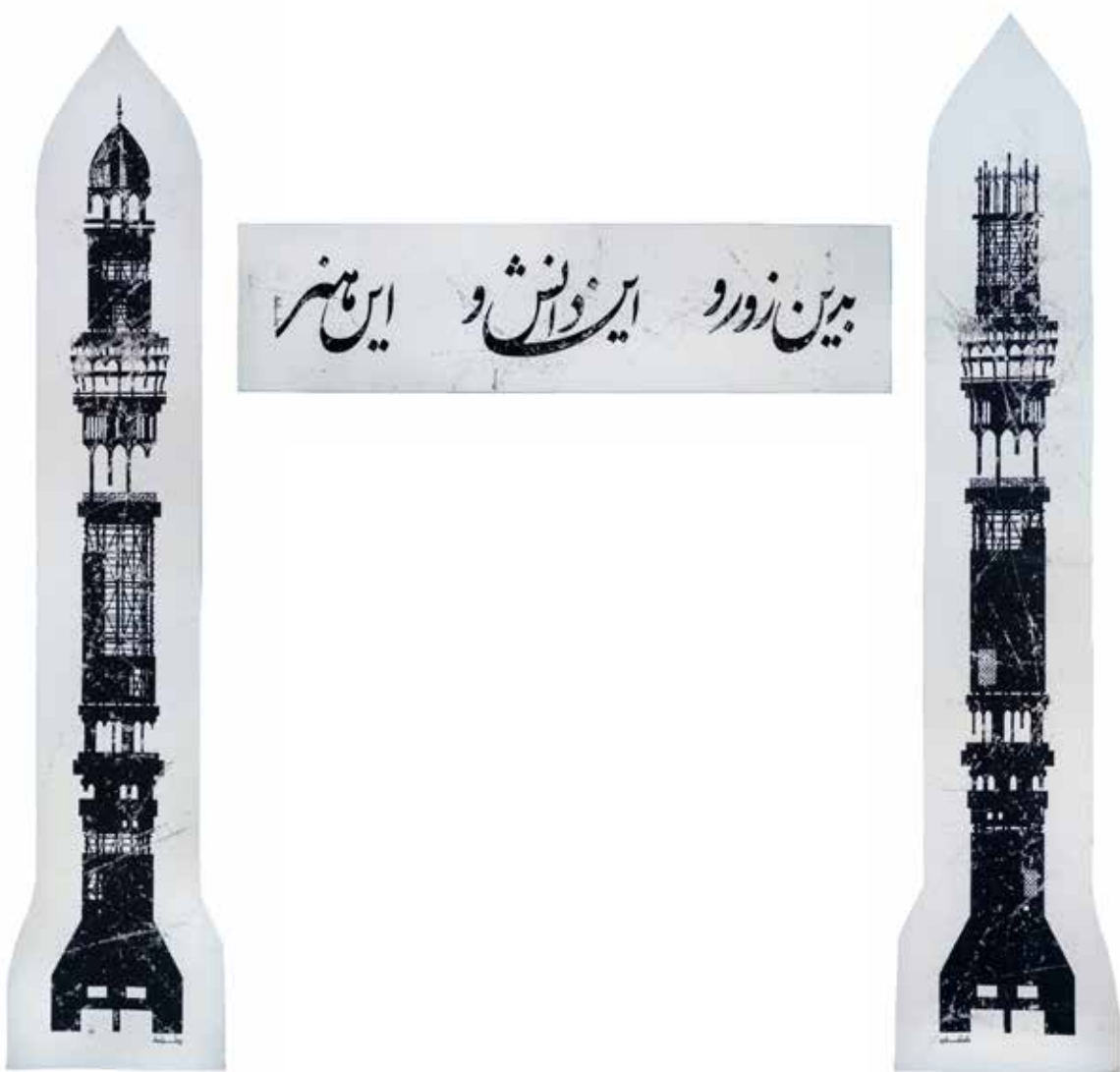
YAGHOUB EMDADIAN

(Born 1982, Arak, Iran)

Yaghoub Emdadian (b. 1953, Tabriz, Iran) is a painter, photographer, curator, and art specialist. He received his B.A. in Painting from the Faculty of Decorative Arts in Tehran in 1974 and later continued his studies in graphic design, earning his M.A. in 1979. He has an extensive background in research and has played an active role in introducing and promoting modern and contemporary Iranian art. He has also worked as a curator and director in several artistic institutions, including museums and galleries in Tehran.

Emdadian is considered one of the pioneering figures of modernist movements in the Middle East and has played a significant role in shaping contemporary Iranian art. He is widely recognized as an abstract figurative artist whose works focus on the exploration of form, color, and the expressive potential of space.

Although primarily known as a landscape painter, his approach moves beyond conventional definitions of landscape. His deep connection to nature, rooted in his childhood in the plains around Tabriz and enriched through his travels across Iran, has shaped

**First: 100 x 480 cm/ Second: 300 x 75 cm/ Third: 100 x 480 cm/
Density of Carpet: 3600 / Date of weaving: Spring 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition**

**REZA
BABAJANI**

Ideophobia: II

Here, “phobia” is not used as a clinical diagnosis, but as a term for a condition in which continuous exposure to and lived experience with signs of power and ideology are internalized as unconscious and persistent bodily responses; a condition in which such pressures are registered, before they are articulated in language, at the level of tension, contraction, and repetition.

Belief Phobia is an attempt to inscribe bodily responses to life under ideological conditions, where fear and consent manifest not as choices, but as involuntary adaptations. This series explores the trace, imprint, and repetition of prolonged exposure to a religious-ideological environment, focusing on what lingers within the body.

The work’s vertical format merges two familiar structures into a single icon: the minaret, symbolizing call and spiritual authority,

and the missile, representing institutional power and latent threat. This conflation challenges the boundary between the sacred and the architectures of power.

Belief Phobia comprises components designed and fabricated across diverse media, developed in collaboration with artisans, craftspeople, and master makers.

Machine production is employed here not merely as a medium but as a methodology. Machine weaving becomes an articulation of the entanglement of contradictions in everyday life, where the repetition of knots and the passage of warp and weft function as a process of inscription.

This piece is the second work in the series and has been produced at Liikeh Art Factory.

Reza Babajani/April 2026

REZA BABAJANI

(Born 1982, Tehran, Iran)

Reza Babajani has been active in the field of design since 1998, beginning with illustration projects for magazines and newspapers. He currently works as a designer, creative director, and visual artist, collaborating with cultural institutions, galleries, and established publishers in Iran and internationally.

His practice focuses on the study, design, and critical exploration of Persian letterforms within the context of Iranian cultural identity. His work spans typography, text-based projects, book cover design, and visual identity systems.

His posters are held in permanent collections including the Muese des Arts D-coratifs, Paris; the Museum fur Gestaltung, Zurich; the Wilanow Poster Museum, Poland; and the Iranian

Graphic Design Museum.

His work has been widely exhibited and published internationally in the field of contemporary Iranian design and typography, including Vitrine: 35 Years of Contemporary Iranian Book Cover Design; Far from Near (Belgium); East Design (Italy); group poster exhibitions for Azad Art Gallery at the American University of Lebanon and Hinterland Gallery (Austria); Mazhakeh (Drollery), a Seattle-Havana-Tehran poster project; Iran's New Wave of Graphic Design at St. Matthew's University, California; Iranian Name and Sign: 100 Signs of Persian Writing by 100 Contemporary Iranian Designers (Moscow); Contemporary Iran: Poster Collection 35 (Lars Muller Publishers); and Visual Poetry (Switzerland).

بین زورو ایر

250 x 350 cm/ Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Winter 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

Azad University (Faculty of Art and Architecture), the University of Applied Science, and the University of Cultural Management. Reza Jamiyoun Bangiz's work represents a synthesis of experience,

technical mastery, and a deeply rooted artistic vision. His contributions, both as an artist and educator, have established him as a lasting and influential figure in contemporary Iranian art.

REZA BANGIZ

(Born 1938, Tehran, Iran)

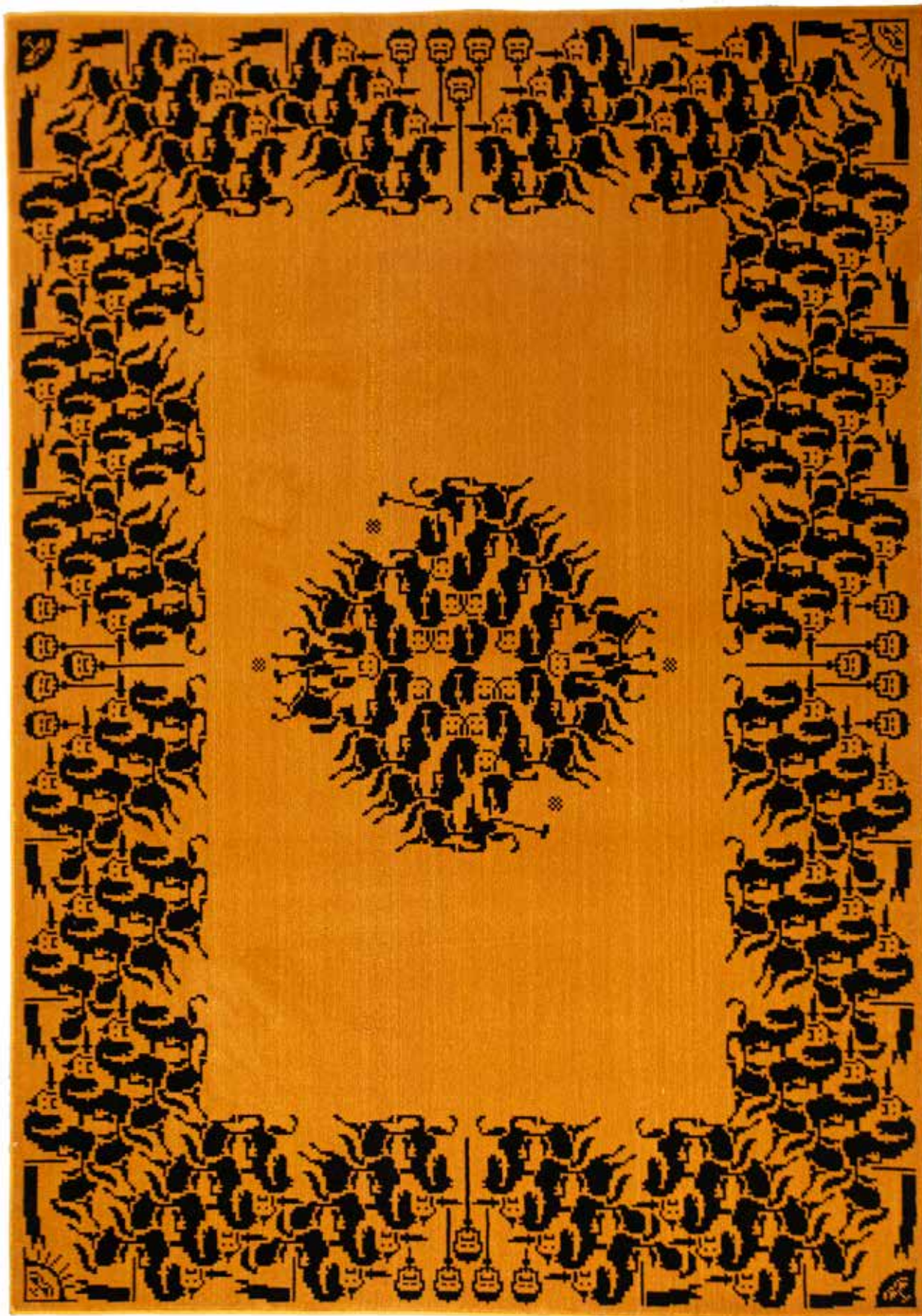
He is a veteran Iranian visual artist whose practice spans painting, ceramics, and art education. With more than five decades of continuous artistic and pedagogical activity, he has played a significant role in shaping contemporary Iranian art and mentoring generations of artists.

He is a graduate of Fine Arts and has been awarded the Grade One Artistic Degree (equivalent to a PhD). His artistic career includes participation in numerous international exhibitions across Tokyo, Paris, Italy, Istanbul, Armenia, France, the United States, and Saudi Arabia. His works have also been featured in group exhibitions organized by museums of contemporary art in

the United States and Canada, as well as in Athens and London.

Bangiz has received several prestigious recognitions, including scholarships from England, Europe, and Paris. He has participated in all Tehran and Asian Biennials, winning the Gold Medal at the Second Biennial and being selected as a distinguished artist at the Third Biennial. Among his notable achievements are the execution of ceramic works at the Portsmouth Museum in Virginia, USA, and the creation of relief works for the Tehran Metro.

Alongside his artistic practice, Bangiz has maintained a strong presence in art education, teaching visual arts for nearly 50 years. He has taught at institutions such as Alzahra University, Islamic

240 x 150 cm / Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Winter 2026 / Machine-made Carpet / 4 Edition

PEYMAN POURHOSEIN

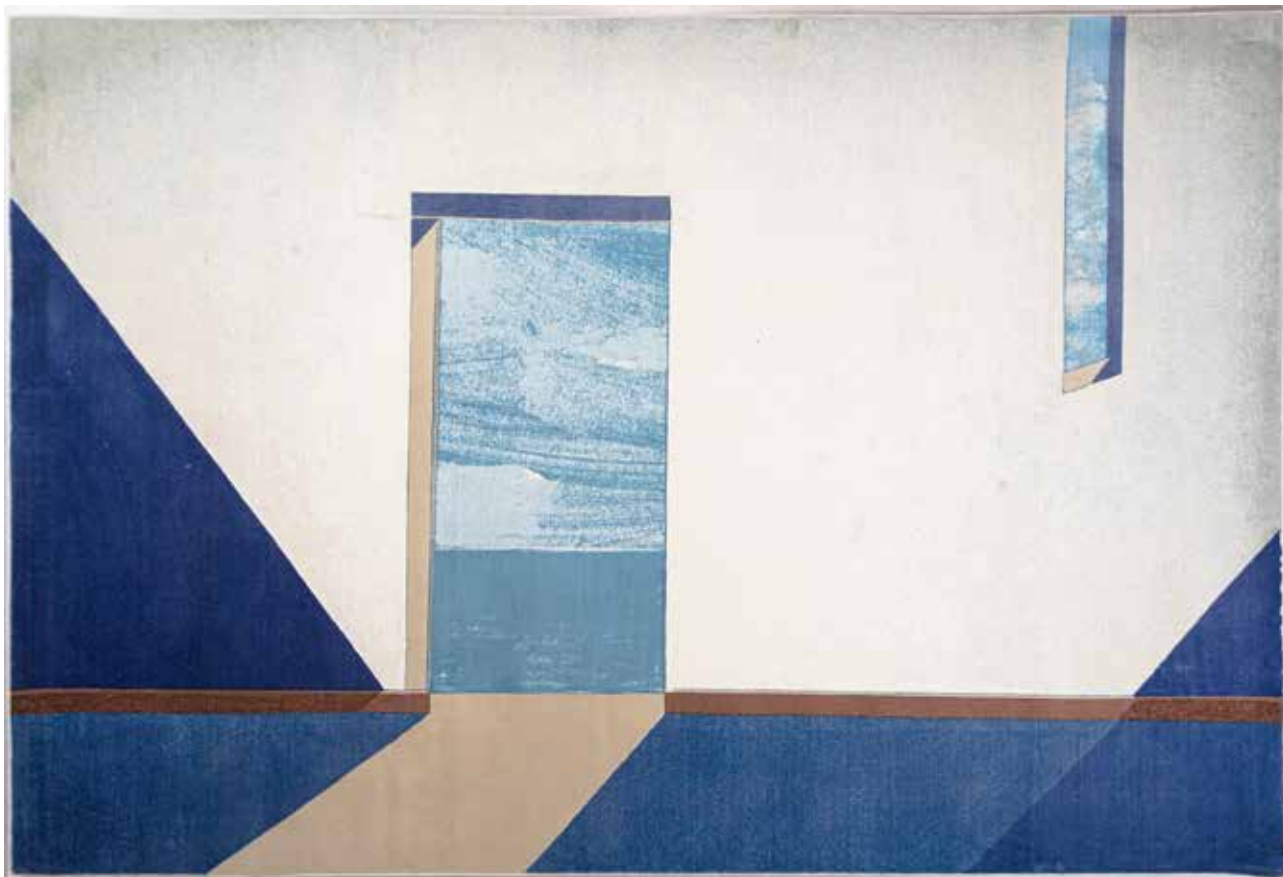
(Born 1980, Tehran, Iran)

Peyman Pourhosein is a Tehran-based graphic designer, art director, and curator, and co-founder of Studio Kargah (Tehran) and the Gonbad-e Kaboud Foundation (Paris). His practice operates at the intersection of graphic design, visual research, and curatorial work, with a particular focus on exhibition-making and cultural projects.

He has curated and organized exhibitions, independently or in collaboration through Studio Kargah, including *The World Became a Book*; *Books from Tehran* at Galerie Ithaque, Paris (2022); *Kenophobic, City, Tales* (Studio Kargah 2001–2021) at the Biennale Internationale de Design Graphique, Chaumont (2021); *Red Paper*; *Ideological Publications Issued by the Soviet*

Union at Nabshi Art Center, Tehran (2020); and *Karnameh: Visual Culture of Iranian Children 1950–1980* at the Tehran Museum of Contemporary Art (2016). His works have been exhibited internationally in countries including Belgium, Bulgaria, China, the Czech Republic, England, Finland, France, Germany, Indonesia, Italy, Japan, Mexico, Poland, Qatar, Russia, Slovakia, Switzerland, Turkey, Ukraine, and the United States.

His works are held in major collections such as the Musée des Arts Decoratifs, Paris; Le Signe-Centre National du Graphisme, Chaumont; the Victoria and Albert Museum (V&A), London; the Wilanow Poster Museum, Warsaw; the Museum für Gestaltung, Zurich; and the Iranian Museum of Graphic Design, Tehran.

200 x 300 cm/ Density of Carpet: 3600 / Date of weaving: Fall 2025/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

Everyone Has Gone...

MEHDI
HOSSEINI

MEHDI HOSSEINI

(Born 1943, Kashan, Iran)

Mehdi Hosseini (b. 1943, Kashan, Iran) is a prominent Iranian contemporary painter whose practice spans painting and printmaking, and who has played a significant role in the development and education of modern art in Iran. He completed his early art education at the Tehran School of Fine Arts in 1962 and later continued his studies in the United States.

Hosseini graduated in painting and printmaking from the School of the Art Institute of Chicago in 1968 and from Pratt Institute in New York in 1970. In Iran, he studied under influential artists such as Shokouh Riazi, Mahmoud Olia, and Javad Hamidi, whose teachings

contributed to shaping his artistic vision.

Hosseini has served for many years as a faculty member at university level, contributing to the education of several generations of artists. Throughout his career, he has held numerous solo exhibitions and participated in over one hundred group exhibitions both in Iran and internationally.

His works are considered significant contributions to contemporary Iranian painting, reflecting an ongoing exploration of form, color, and visual structure, and establishing him as a notable figure in modern Iranian art.

200 x 200 cm/ Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Fall 2025/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

University (Faculty of Art and Architecture).

He is considered an influential figure in art education and theory in Iran.

He has held numerous solo exhibitions in Iran and abroad, with his works exhibited in galleries and art centers in Tehran, Paris, and other European cities.

**HOMAYOUN
SALIMI**

HOMAYOUN SALIMI

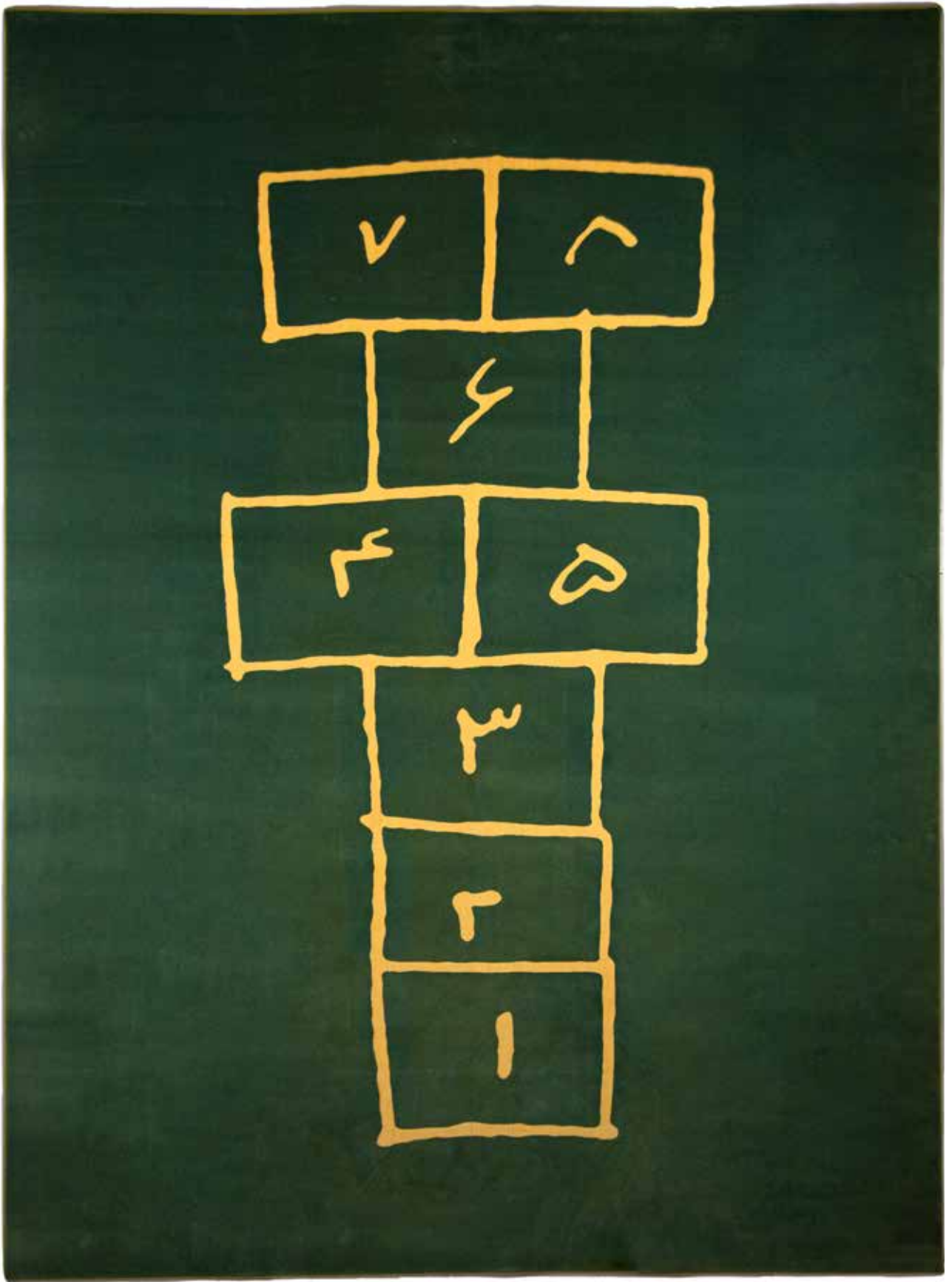
(Born 1988, Urmia, Iran)

Homayoun Salimi (b. 1948, Tehran, Iran) is an Iranian artist and distinguished professor of visual arts. He pursued his higher education in France and graduated in painting from the Ecole des Beaux-Arts in Paris in 1978.

He later received his M.A. in Aesthetics (1981) and a specialized M.A. in Aesthetics and Art

Sciences (1983) from the Sorbonne University, and earned his PhD in Aesthetics and Art Sciences in 1990.

Salimi has served for many years as a faculty member at the University of Art and has taught at several major institutions including the University of Tehran, Alzahra University, University of Art, Art University of Isfahan, and Islamic Azad

300x400 cm/ Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Fall 2025/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

ABOLFAZL SHAHI

(Born 1974, Kashan, Iran)

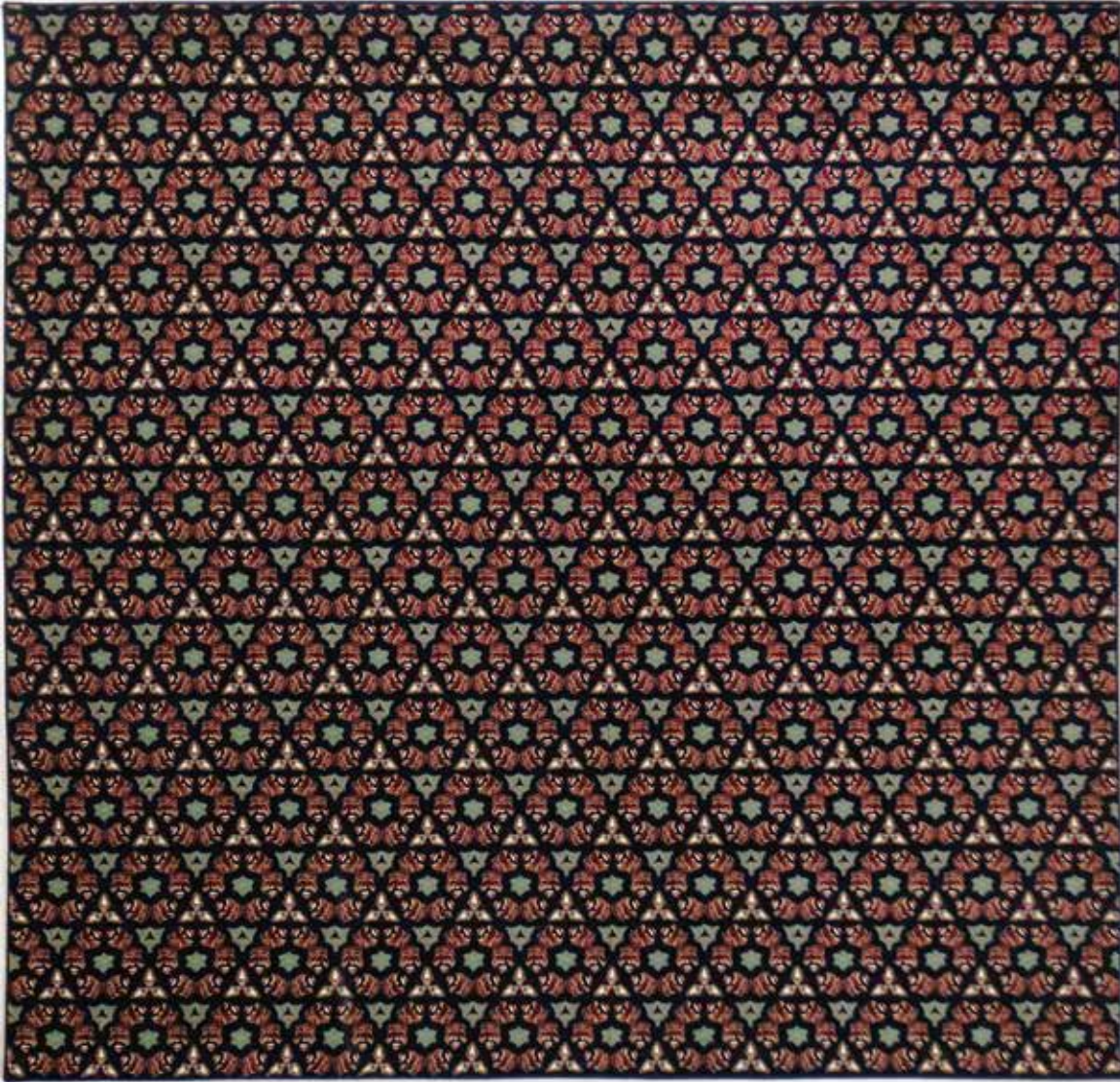
Abolfazl Shahi (b. 1974, Kashan, Iran) is an Iranian visual artist, researcher, and writer. He holds a B.A. in Graphic Design from the Faculty of Art and Architecture, Islamic Azad University, Tehran (2000), and an M.A. in Theology and Mysticism from the Science and Research Branch, Tehran (2012). His practice spans photography, installation, contemporary calligraphy, and conceptual art.

Since the early 2000s, he has developed his professional career through numerous solo exhibitions. Selected solo shows include "Rain Prayer" (Homa Gallery, Tehran, 2024), "How to Be Iranian" (Homa Gallery, Tehran, 2022), "Self-Knowledge: Royal Mirrors" (2019), "Nar Dome" (Homa Gallery, Tehran, 2017), and "Mirrors and Candlestick" (Homa

Gallery, Tehran, 2014).

Shahi has participated in numerous group exhibitions in Iran and internationally, including presentations at SCOPE Miami Art Fair (Miami), Vienna Art Fair (Vienna), Grand Center (Geneva), Kashya Hildebrand Gallery (Zurich), Magic of Persia (Dubai), and the Iranian Artists Forum (Tehran).

Alongside his visual practice, he is active in research, literature, and documentary work. His publications include poetry, fiction, photography, and research, such as "Mysticism and Calligraphy". He was the winner of the 4th Tehran Sculpture Biennial (2006) and was nominated for the Aga Khan Award for Architecture for the Manouchehri House restoration project (2016).

200 x 200 cm/ Density of Carpet: 3600 / Date of weaving: Winter 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

**BIJAN
SAYFOURI**

The cement factory that was established in 1955 by the private sector on the southwestern outskirts of the then, 170,000, person city of Shiraz is now 70 years old. Its farsighted builders placed it at the foot of Mount Derak, at a distance several times the width of the city, so that the soil of that very area could also feed the cement kiln. But the city, now with a population of more than two million, gradually expanded from the vast orchards of Ghasrodasht toward the vineyards on the slopes of Derak, encircling both the mountain and the factory.

This work, which was displayed in my recent exhibition, despite its strikingly different and outwardly unrelated subject, is in fact a continuation of my previous exhibition about the intertwining of the Shiraz cityscape and Mount Derak. For if one continues those same mountain walks just a little further, one reaches

vistas composed of advancing urban facades, industrial views, scrap yards, and the old cypress trees that remain from the orchards of the Dehghan family, among the original founders of the factory. This composite landscape naturally forms a necessary combination of the visual traces of a shared history.

Thus, in this story, we are confronted with a relatively long coexistence, during which the cement factory was part of the Shirazi sunset view for decades; and as the urban fabric approached it, the density of its smokestack dust was reduced with the installation of filters, allowing it to continue operating in the midst of homes and trades.

The Tate Modern Museum in London was built on the site of a massive power station that for many years supplied the city's electricity along the Thames. The architects of that society.

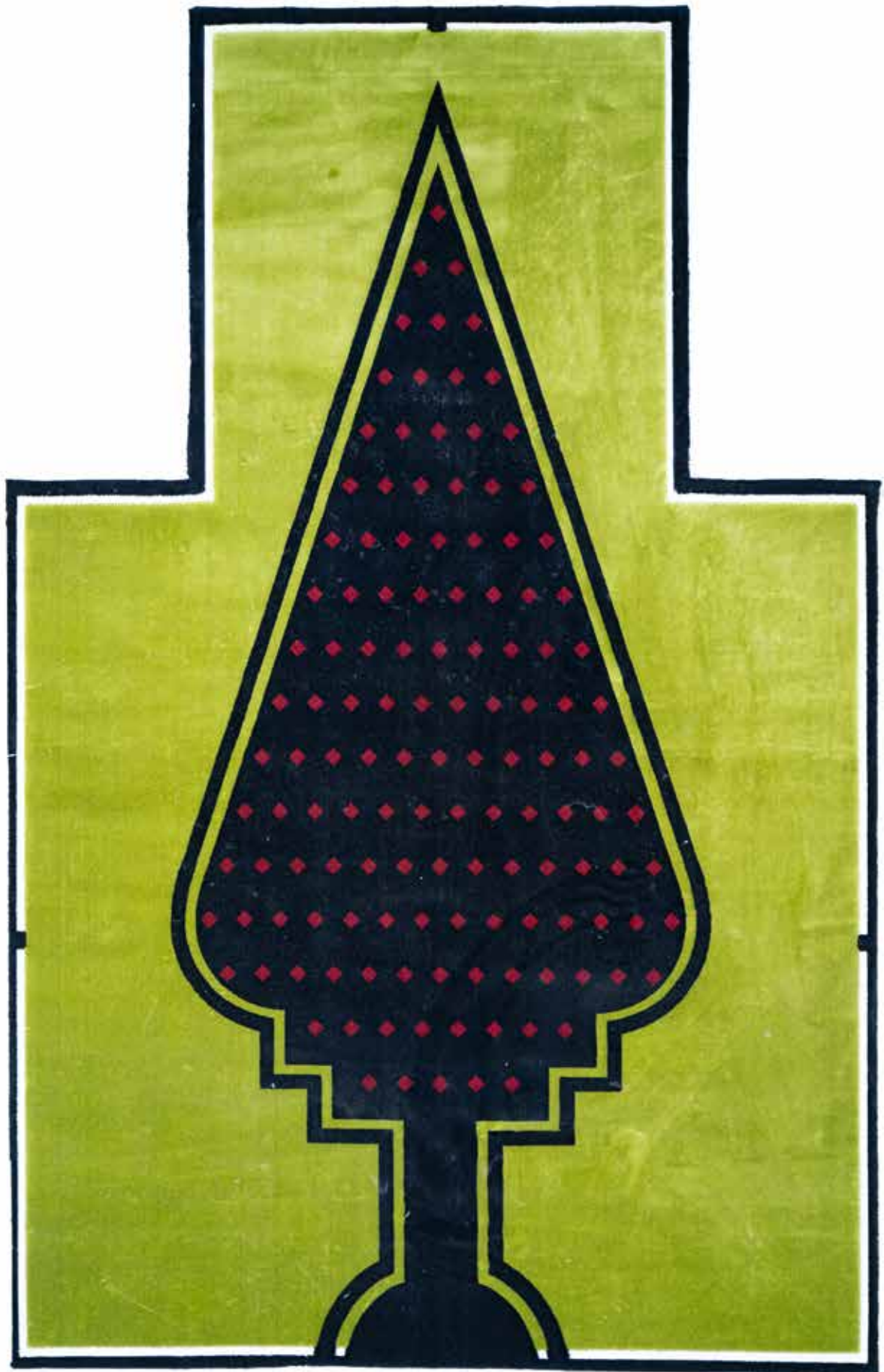

BIJAN SAYFOURI

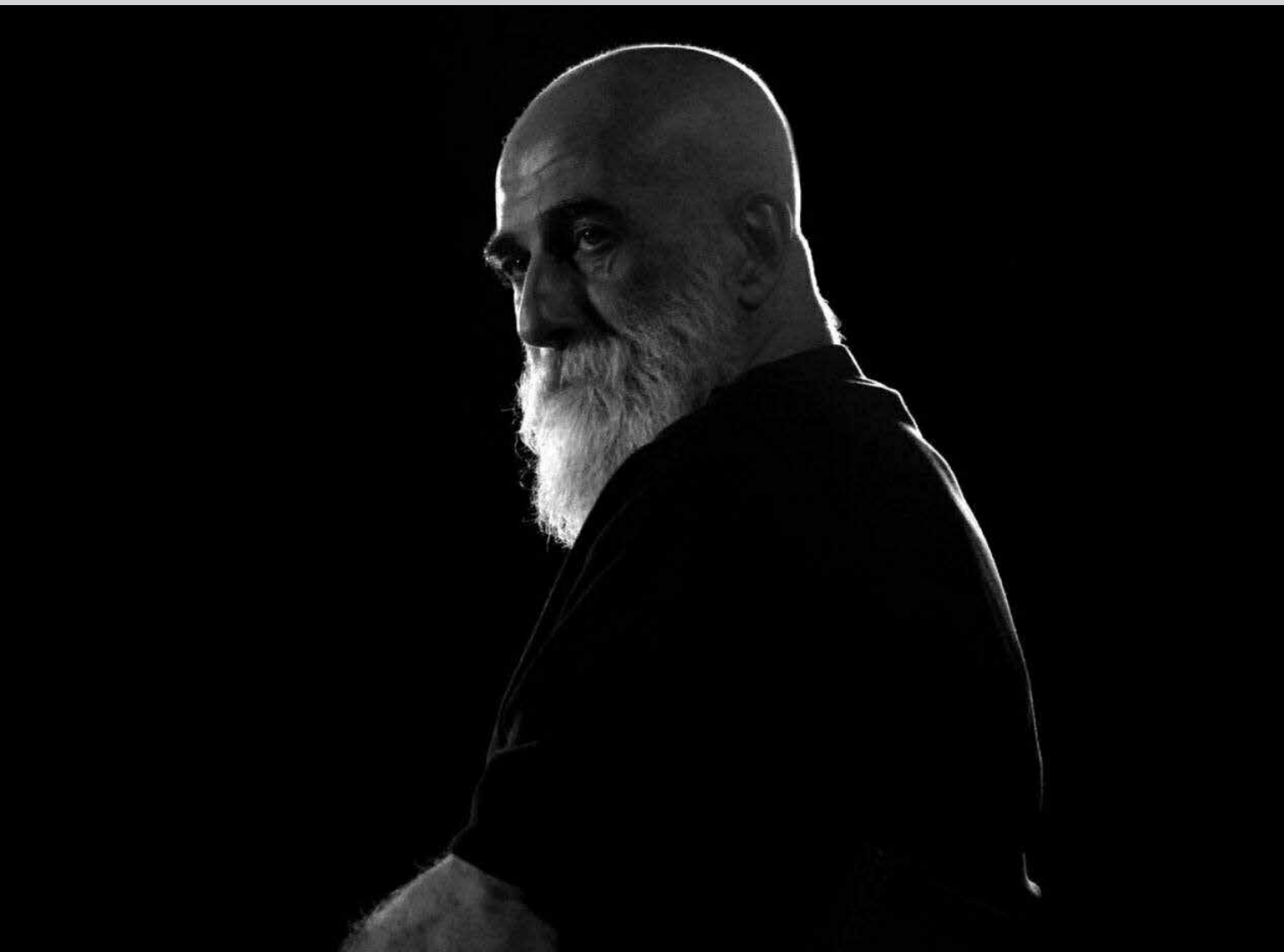
(Born 1968, Kurdistan, Iran)

BIJAN SAYFOURI, a graphic designer, art director, photographer, visual artist, writer and an academician, was born on 6th of May 1968 in Kurdistan, Iran. After starting to study visual communications in University of Tehran, he began his professional life in 1988 in his studio in Tehran. Sayfour is known in the realm of graphic design for his innovative and unique style in using Iranian typography. Throughout his career, he has directed and designed for hundreds of cultural and artistic projects and his designs have contributed to a lot of publications. He has also been part of the jury team for several art and design programs and has curated many events. Sayfour has recently founded and has been the art director for MeFoundation, a design foundation based in Milan. Furthermore, he has been a member of the jury at Mut Zur Wut, the International Poster Exhibition in Germany. In

2011 he unveiled General Defection, a collection that broke the sales record at the Contemporary Photography auction held at Bonhams. This series was later presented at various exhibitions and auctions such as Christie's, Art Dubai, Tehran Auction, Paris Photo, and Art Ankara. General Defection is a conceptual collection inspired by Iranian gnostic literature rooted in Rumi's philosophy. European critics called it a retrieval of graphic arts in today's technologic era. His art and design has been presented in many exhibitions, museums, galleries, collections, websites, books and magazines both in Iran and internationally in Germany, France, Poland, China, Russia, Czech Republic, Italy, Ukraine, Japan, India, Qatar, Hong Kong, Slovakia, United Arab Emirates, Taiwan, USA, Cyprus, Switzerland, The Netherlands, Afghanistan, Belgium, Pakistan, Peru, Mexico, Turkey and Canada.

280 x 470 cm/ Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Winter 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

REZA ABEDINI

(Born 1967, Tehran, Iran)

Reza Abedini (b. 1967, Tehran) is a prominent Iranian visual artist and graphic designer, recognized as a leading figure of the second generation of post-Islamic Revolution designers. He studied design and visual arts at the School of Fine Arts and the University of Art in Tehran from 1985 to 1990, and began his professional career in graphic design in the late 1980s.

In 1993, Abedini founded his own studio, where he developed a distinctive approach that blurs the boundaries between art and design. His work is deeply rooted in Iran's visual and cultural heritage, drawing particularly on Persian calligraphy and typography. He uses the Persian language not only as a means of communication, but also as a central aesthetic and conceptual element in his designs.

Alongside his professional practice, Abedini has played a significant role in education and knowledge dissemination. He has taught at several prestigious institutions in Iran and internationally, including the University of Tehran, the University of Art in Tehran, the Royal Academy of Art (KABK) in the Netherlands, and the American University of Beirut. Since the early 1990s, he has also been active as an editor of various art, design, and architecture publications.

Abedini's work has received wide international recognition, earning him numerous awards. Among them is the prestigious Prince Claus Award (2006), awarded in recognition of his creative achievements in graphic design and his contribution to promoting Iran's artistic heritage.

REZA
ABEDINI

Sarv 300 x 200 cm / Density of Carpet: 2550 / Date of weaving: Winter 2026 / Machine-made Carpet / 4 Edition

100 x 150 cm/ Density of Carpet: 3600 / Date of weaving: Spring 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

**FARHAD
FOZOUNI**

residency scholarship in Germany (2012–2014).

In 2009, he received the STA Medal for Typographic Excellence at the First Chicago International Poster Biennial, USA. His international awards also include the Golden Bee at the 9th Moscow International Biennial of Graphic Design (2010) and Second Prize at the Polish Theatre Poster Biennial.

Fozouni moved to Berlin in 2011 and participated the same year in “Graphic Design: Now in Production” at the Walker Art Center, Minneapolis. In 2012, his works were exhibited at Kunstlerhaus Bethanien, Berlin, followed by exhibitions at the Rietberg Museum,

Zurich, and “Frame by Frame” Gallery, Amsterdam, in 2013.

In 2014, the Fridericianum Museum in Germany presented a solo exhibition titled “Aftershock Poems,” and later that year his solo exhibition “Can a Poem Commit Suicide?” was held at Okbar Art Center, Berlin.

Selected exhibitions include “Disruption of Poetic Disorder (Cycles)” at Azad Art Gallery, Tehran (2024–2025); “Only the Dawningale Knows the Worth” at Redcat Gallery, Los Angeles (2018); “Situation” at Tehran Museum of Contemporary Art (2017); and “Iranian Art After the Revolution” at Brunei Gallery, London (2014).

FARHAD FOZOUNI

(Born 1981, Tehran, Iran)

Farhad Fozouni (b. 1978, Tehran, Iran) is a graphic designer, multimedia artist, art educator, and theatre director. He holds an M.A. in Graphic Design from the Art and Architecture Faculty of Islamic Azad University, Tehran, and is a member of the Iranian Graphic Designers Society (IGDS). Fozouni is the founder and art director of Studio Tehran, a graphic design studio based in Tehran, as well as the founder of the “Nakhsheh” platform and the “Ashya Tehran” brand.

He has served as art director and editorial board member for several cultural magazines, including Honar-e Farda, Tasvirnameh,

Kheradnameh, Shabakeh Aftab, Farhang va Ahang, and 77. In his artistic practice, Fozouni explores the tension between the geometric structure of Latin typography and the fluidity of Persian calligraphy. He creates objects and installations he refers to as “poems,” drawing inspiration from Persian script and the visual culture of Tehran.

In 2018, he was nominated for Best Theatre Director and Best Playwright in the international section of the Fajr Theatre Festival and received the award for Best Stage Design for the play “Flight Instructions for Crew and Pilot.” He was also awarded an academic

250 x 350 cm/ Density of Carpet: 3600/ Date of weaving: Winter 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

MAJID
KASHANI

It seems that tearing open the enclosure of night,
with the hope of reaching a slit of light,
has long been the historical preoccupation of the people of
my land.

A continual passing onward
sustained only
by drinking deep from the solution of endless hope
and ceaseless imagination.

Will there ever come a time, without illusion,
when we are freed from this embellished darkness,
from these fated, pitch-black nights?

Majid Kashani
(Studio Daftar)
May 2026

MAJID KASHANI

(Born 1978, Tehran, Iran)

art director and graphic designer, born in 1978, is a faculty member at the University of Tehran (Faculty of Fine Arts). He completed his Master's degree at Tarbiat Modares University in Tehran and earned his Bachelor's degree from the University of Tehran. To date, several books, academic articles, and research projects by him have been published. His works have been officially invited and exhibited at prestigious exhibitions and art events in the United States, Poland, China, Taiwan, Italy, Russia, Belgium, Bolivia, Finland, and Mexico. His professional activities have also

been featured in national and international books, journals, and online platforms.

Among his professional achievements are delivering lectures at specialized conferences, serving as a jury member for dozens of competitions and artistic events, and participating in numerous national and international exhibitions.

He runs his personal practice, "Studio Daftar," where he provides consulting, art direction, and graphic design services, collaborating with cultural institutions, publishers, artists, and renowned galleries worldwide.

JILA
KAMYAB

150 x 270 cm/Density of Carpet:3600/ Date of weaving: Spring 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

There is a far away landscape, (fallen) stones besides the wall and an unlimited view of the earth and sky with a body at the horizon. In the conventional composition of this piece, the horizon on the left is higher and such fracture creates a modernist flatness; the lightness in the first plan contrasting the darkness of the last plan indicates a Naturalist landscaping. Harmonizing forms and colors has presented a magnificent view as a modernist approach and exhibits an innovative combination of figuration and abstraction.

In her previous periods, the minimal backgrounds of her paintings were settings for a semi-abstract landscape far away. In her recent collection, however the artist came towards the nature and selected some elements like "the stone", among all other elements. The series is the artist's observation through definition of home and the relation between human and nature. She has created forms similar to stones, rolling on each other; stones around destroyed walls representing the human figure in general.

JILA KAMYAB

(Born 1984, Tehran, Iran)

Jila Kamyab is well known for her semi-abstract landscape paintings. Kamyab, an art professor, ceramicist and contemporary painter, was born in 1957, Kermanshah, Iran. She started studying at the Faculty of Decorative Arts in 1976, and after a break, she continued her studies at the undergraduate and master's level at Tehran University of Art and Architecture, and graduated in 1994.

She was awarded in The Second Iranian Contemporary Painting Biennial in 1993. Her first solo exhibition was held in Golestan gallery in 1995. She attended Raku course in atelier Mire in Paris in 2004. She is a member of Iran Painters Association, Iranian Ceramists Association and also Iranian Canadian Association

of Visual Artists. Her pottery works with motifs and abstract geometrical forms and colors refer to adobe and mudbricks in Iran traditional architecture. Her ceramics of course are successful combinations of material, motifs and conventional colours with modern forms and technique.

Above that her installations create contemplative and meaningful visual spaces through such combinations. Many of her paintings include abstract views and at the same time, resemble landscapes. Warm and bright colour stains have created stylized forms of nature on the cold backgrounds. By creating strong compositions, she confronts the viewer with an eye catching vision.

200 x 200 cm / Density of Carpet: 3600 / Date of weaving: Winter 2026 / Machine-made Carpet / 4 Edition

AHMAD
NASROLLAHI

AHMAD NASROLLAHI

(Born 1951, Babol, Iran)

Ahmad Nasrollahi is an Iranian painter who began his artistic practice experimentally in 1966. From 1977 onward, he developed his professional path through the influence of artists such as Ali Akbar Safaian and Bahram Alivandi, and in the same year took on the management of the Blue Gallery in Babol.

He held his first group exhibition in 1971 at the House of Youth in Sari and his first solo exhibition in 1977 at Blue Gallery in Babol. Since then, he has participated in more than 100 solo and group exhibitions in Iran and internationally.

Nasrollahi has taken part in major art events including the

Tehran Painting Biennials, international drawing exhibitions, and the Islamic World Painting Biennials, receiving awards and commendations. His works have also been exhibited in numerous group shows in countries such as Italy, France, China, the UAE, the United Kingdom, Switzerland, Belarus, and India.

Alongside his artistic practice, he has been active in art education, teaching painting for many years, as well as participating in jury panels and artistic programs. He is a member of the Iranian Painters Association.

300 x 250 cm/ Density of Carpet: 3600/ Date of weaving: Spring 2026/ Machine-made Carpet/ 4 Edition

REZA
HEDAYAT

REZA HEDAYAT

(Born 1966, Kurdistan, Iran)

He received his M.A. from the University of Art and has participated in numerous solo and group exhibitions.

He was selected for the Nature from the Perspective of the East exhibition in 2005, selected for the Islamic World Biennial in 2006, and received an Honorable Mention at the Noma Concours for Picture Book Illustrations in Japan in 2004.

He has written and illustrated two books titled "Indecent Animals" and "The Life of a Smile."

He is a faculty member at Sooreh Art University in Tehran and teaches art at universities and art schools.